ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (prvá rozšírená komora)
zo 14. decembra 2004 *

Vo veci T-317/02,

Fédération des industries condimentaires de France (FICF), so sídlom v Paríži (Francúzsko),

Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort, so sídlom v Millau (Francúzsko),

Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne" (Cerafel), so sídlom v Morlaix (Francúzsko),

Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras (CIFOG), so sídlom v Paríži (Francúzsko),

v zastúpení: O. Prost a M.-J. Jacquot, advokáti,

žalobcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: P.-J. Kuijper a G. Boudot, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2002/604/ES z 9. júla 2002, ukončujúceho preskúmavacie konanie týkajúce sa prekážok obchodu v zmysle nariadenia Rady (ES) č. 3286/94, predstavovaných obchodnými postupmi uplatňovanými Spojenými štátmi vo vzťahu k dovozom pripravenej horčice [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 195, 2002, s. 72),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (prvá rozšírená komora),

v zložení: predseda B. Vesterdorf, sudcovia P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse a I. Labucka,

tajomník: H. Jung,

vzhľadom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. septembra 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Článok 1 nariadenia Rady (ES) č. 3286/94 z 22. decembra 1994 stanovujúceho postupy spoločenstva v oblasti spoločnej obchodnej politiky s cieľom zaistenia uplatňovania práv spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu, najmä tých, ktoré boli vytvorené pod záštitou Svetovej obchodnej organizácie (WTO) (Ú. v. ES L 349, 1994, s. 71; Mim. vyd. 11/021, s. 400), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 356/95 z 20. februára 1995 (Ú. v. ES L 41, 1995, s. 3; Mim. vyd. 11/021, s. 560) (ďalej len „nariadenie č. 3286/94") uvádza:

„Toto nariadenie stanovuje konanie spoločenstva v oblasti spoločnej obchodnej politiky s cieľom zaistiť uplatňovanie práv spoločenstva podľa medzinárodných obchodných pravidiel, najmä tých, ktoré boli vytvorené pod záštitou WTO, ktorá sa v súlade s existujúcimi medzinárodnými záväzkami a konaniami zameriava na:

...

b) reagovanie na prekážky v obchode, ktoré majú vplyv na trh tretej krajiny s cieľom odstrániť škodu, ktorá z nich vyplýva.

Tieto postupy budú aplikované najmä na začatie a následné prevedenie [vykonanie — *neoficiálny preklad*] a ukončenie postupov urovnania medzinárodných sporov v oblasti spoločnej obchodnej politiky."

2 Článok 2 nariadenia č. 3286/94 stanovuje:

„1. Na účely tohto nariadenia sa ‚prekážkami v obchode' rozumie akýkoľvek obchodný postup prijatý a udržiavaný treťou krajinou, keďže [vo vzťahu ku ktorému — *neoficiálny preklad*] pravidlá medzinárodného obchodu stanovujú právo žaloby [právo prijať opatrenie — *neoficiálny preklad*]. Takéto právo žaloby [právo prijať opatrenie — *neoficiálny preklad*] existuje, ak medzinárodné obchodné pravidlá buď úplne zakazujú takýto postup, alebo poskytujú inej strane postihnutej takýmto postupom právo, aby sa snažila o zrušenie účinku daného postupu.

2. S výnimkou odseku 8 sa na účely tohto nariadenia ‚právami spoločenstva' rozumejú tie práva medzinárodného obchodu, ktoré môžu byť použité [ktoré prináležia Spoločenstvu — *neoficiálny preklad*] podľa pravidiel medzinárodného obchodu. V tejto súvislosti sa ‚medzinárodnými obchodnými pravidlami' rozumejú hlavne tie, ktoré sú vytvorené pod záštitou WTO a formulované v prílohách dohody o WTO, ale môžu to byť tiež pravidlá, ktoré sú uvedené v akejkoľvek inej zmluve, ktorej zmluvnou stranou je spoločenstvo a ktorá upravuje pravidlá aplikovateľné pre obchod medzi spoločenstvom a tretími krajinami.

...

4. Na účely tohto nariadenia sa ‚nepriaznivými obchodnými účinkami' rozumejú tie, ktoré prekážka v obchode spôsobuje alebo hrozí spôsobiť, pokiaľ ide o produkt alebo služby podnikom spoločenstva na trhu tretej krajiny, a ktoré majú materiálny dosah na hospodárstvo spoločenstva alebo regiónu spoločenstva alebo odvetvie hospodárskej činnosti v tomto regióne [odvetvie hospodárskej činnosti Spoločenstva — *neoficiálny preklad*]. Skutočnosť, že žalobca [sťažovateľ — *neoficiálny preklad*] trpí takýmito nepriaznivými účinkami, sa považuje [nepovažuje — *neoficiálny preklad*]

sama o sebe za postačujúcu k tomu, aby inštitúcie spoločenstva pokračovali v akomkoľvek postupe [inštitúcie Spoločenstva konali — *neoficiálny preklad*].

...“

3 Článok 4 nariadenia č. 3286/94 stanovuje:

„1. Akýkoľvek podnik spoločenstva alebo spoločnosť, či už má alebo nemá právnu subjektivitu konajúca v záujme jedného alebo viacerých podnikov spoločenstva, ktorá sa domnieva, že takéto podniky spoločenstva utrpeli nepriaznivé účinky [boli postihnuté nepriaznivými účinkami — *neoficiálny preklad*] na obchod v dôsledku prekážok v obchode, ktoré majú vplyv na trh tretej krajiny, môže podať písomnú žalobu [sťažnosť — *neoficiálny preklad*]. Táto žaloba [sťažnosť — *neoficiálny preklad*] však bude prípustná iba vtedy, ak prekážka v obchode v nej uvedená je predmetom žalobného práva [práva prijať opatrenie — *neoficiálny preklad*] vytvoreného podľa pravidiel medzinárodného obchodu formulovaných v multilaterálnych alebo viacstranných obchodných dohodách.

2. Žaloba [Sťažnosť — *neoficiálny preklad*] musí obsahovať dostatočný dôkaz o existencii prekážok v obchode a nepriaznivých účinkov na obchod, z ktorého vzišli [ktoré z toho vyplývajú — *neoficiálny preklad*]. Doklad [Dôkaz — *neoficiálny preklad*] o nepriaznivých účinkoch na obchod musí byť poskytnutý na základe ilustratívneho zoznamu faktorov uvedených v článku 10.“

4 Článok 5 nariadenia č. 3286/94 nazvaný „Konanie žaloby [Konanie o sťažnosti — *neoficiálny preklad*]“ znie takto:

„1. Žaloba [Sťažnosť — *neoficiálny preklad*] bude predložená Komisii, ktorá pošle jej kópiu členským štátom.

2. Žaloba [Sťažnosť — *neoficiálny preklad*] môže byť stiahnutá, v takom prípade môže byť konanie ukončené, pokiaľ by takéto ukončenie bolo [iba že by takéto ukončenie nebolo — *neoficiálny preklad*] v záujme spoločenstva.

3. Ak sa po konzultácii stane zrejmým, že žaloba [sťažnosť — *neoficiálny preklad*] neposkytuje dostatočný dôkaz pre oprávnenie začať prešetrenie, bude o tom sťažovateľ informovaný.

4. Komisia prijme čo možno najskôr rozhodnutie o začatí konania spoločenstva pre preskúmanie [o začatí preskúmavacieho konania Spoločenstva — *neoficiálny preklad*] potom, ako bola podaná akákoľvek žaloba [sťažnosť — *neoficiálny preklad*] v súlade s článkami 3 alebo 4; rozhodnutie bude prijaté do 45 dní od podania žaloba [sťažnosti - *neoficiálny preklad*]; táto lehota môže byť predĺžená na žiadosť alebo so súhlasom žalobcu [sťažovateľa - *neoficiálny preklad*], aby sa umožnilo poskytnutie doplňujúcich informácií, ktoré by mohli byť potrebné pre celkové zhodnotenie právoplatnosti [opodstatnenosti — *neoficiálny preklad*] prípadu žalobcu [sťažovateľa — *neoficiálny preklad*].“

5 Článok 7 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 uvádza:

„S cieľom konzultácií podľa tohto nariadenia je vytvorený poradný výbor (ďalej len ‚výbor‘), ktorý sa skladá zo zástupcov každého členského štátu a predsedá mu zástupca Komisie.“

6 Článok 8 nariadenia č. 3286/94 uvádza:

„1. Ak je po konzultácii Komisii zrejmé, že existuje postačujúci dôkaz pre oprávnenie začať konanie preskúmania [preskúmavacie konanie — *neoficiálny preklad*] a že je to potrebné v záujme spoločenstva, Komisia koná nasledovne:

a) oznámi začatie konania preskúmania [preskúmavacieho konania — *neoficiálny preklad*] v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*; v takomto oznámení sa

uvedie produkt alebo služby a zainteresované [dotknuté — *neoficiálny preklad*] krajiny, poskytne súhrn získaných informácií a zabezpečí, aby [a uvedie, že — *neoficiálny preklad*] všetky príslušné informácie boli [informácie majú byť — *neoficiálny preklad*] oznámené Komisii; špecifikuje obdobie, v rámci ktorého zainteresované strany [dotknuté strany — *neoficiálny preklad*] môžu žiadať [môžu písomne oznámiť svoje stanovisko a žiadať — *neoficiálny preklad*], aby ich Komisia vypočula ústne v súlade s odsekom 5;

b) oficiálne informuje zástupcov krajiny alebo krajín, ktoré sú predmetom konania, s ktorými sa môžu konať konzultácie;

c) uskutoční preskúmanie na úrovni spoločenstva v spolupráci s členskými štátmi.

...

4. a) Žalobcovia [Sťažovatelia — *neoficiálny preklad*] a zainteresovaní [dotknutí — *neoficiálny preklad*] vývozcovia a dovozcovia, ako aj predstavitelia príslušnej krajiny alebo krajín, majú prístup k všetkým informáciám, ktoré má k dispozícii Komisia, s výnimkou interných dokumentov pre použitie Komisie a administratívy, za predpokladu [za predpokladu, že sú tieto informácie potrebné pre obranu ich záujmov — *neoficiálny preklad*], že sú [že nie sú — *neoficiálny preklad*] dôverné v zmysle článku 9, a že sú použité Komisiou pri jej postupe preskúmania [pri konaní o preskúmaní — *neoficiálny preklad*]. Zainteresované [Dotknuté — *neoficiálny preklad*] osoby predložia písomne Komisii odôvodnenú žiadosť s vyznačením požadovaných informácií.

b) Zainteresovaní žalobcovia [Dotknutí sťažovatelia — *neoficiálny preklad*], vývozcovia, dovozcovia a predstavitelia príslušnej krajiny alebo krajín môžu požiadať, aby boli informovaní o základných skutočnostiach a zámeroch vyplývajúcich z postupu preskúmania [z preskúmavacieho konania — *neoficiálny preklad*].

5. Komisia môže vypočuť príslušné strany. Vypočuje ich, ak písomne požiadali o vypočutie v rámci obdobia predpísaného v oznámení publikovanom v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* a preukážu, že sú stranou, ktorej sa toto konanie priamo dotýka.

...

8. Ak Komisia ukončí preskúmanie, informuje o ňom výbor. Zvyčajne by mala byť správa predložená do piatich mesiacov od oznámenia o začatí konania, pokiaľ nie je komplikovanosť prešetrovania taká, že Komisia predĺži obdobie na sedem mesiacov."

7 Článok 10 nariadenia č. 3286/94, týkajúci sa preskúmavania dôkazov, stanovuje:

„...

4. Ak sú uvádzané nepriaznivé účinky na obchod, Komisia preskúma dosah [skutočný alebo potenciálny dosah — *neoficiálny preklad*] takýchto nepriaznivých účinkov na hospodárstvo spoločenstva alebo regiónu spoločenstva alebo na odvetvie a hospodárskej aktivity tohto regiónu [aktivity, ktorá sa tam vykonáva — *neoficiálny preklad*]. V tomto zmysle Komisia do úvahy [Komisia môže vziať do úvahy — *neoficiálny preklad*] faktory typu, ktoré sú uvedené v odsekoch 1 a 2. Nepriaznivé účinky na obchod môžu okrem iného vzniknúť v situáciách, v ktorých sú zamedzované, sťažované alebo odvádzané obchodné toky týkajúce sa produktu alebo služieb v dôsledku prekážky v obchode alebo v situácii, keď prekážky v obchode materiálne ovplyvnili dodávku alebo vstupy (napríklad častí a komponentov alebo surovín) do podnikov spoločenstva. Ak sa ohlási [Ak je možné — *neoficiálny preklad*], že hrozia škody z nepriaznivých účinkov na obchod, Komisia tiež preskúma, či sa dá predvídať, či konkrétna situácia prerastie do skutočných nepriaznivých účinkov na obchod.

5. Komisia bude tiež pri skúmaní dôkazu o nepriaznivých účinkoch na obchod brať do úvahy ustanovenia, princípy alebo postupy, ktoré regulujú žalobné právo [právo prijať opatrenie — *neoficiálny preklad*] podľa príslušných medzinárodných pravidiel uvedených v článku 2 odsek 1.

..."

8 Článok 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 uvádza:

„1. Ak sa zistilo v dôsledku konania preskúmania [preskúmavacieho konania — *neoficiálny preklad*], že záujmy spoločenstva nevyžadujú, aby boli podniknuté nejaké kroky, konanie bude ukončené v súlade s článkom 14."

9 Článok 12 nariadenia č. 3286/94 stanovuje:

„1. Ak sa zistilo (v dôsledku konania preskúmania [preskúmavacieho konania — *neoficiálny preklad*], pokiaľ nie je faktická a legálna situácia taká, že konanie preskúmania [preskúmavacie konanie — *neoficiálny preklad*] nemôže byť požadované), že podniknutie krokov je potrebné v záujmoch spoločenstva, aby sa zaistilo uplatňovanie práv spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu so zreteľom na odstránenie... nepriaznivých účinkov na obchod vyplývajúcich z prekážok v obchode prijatých a uchovávaných [udržiavaných — *neoficiálny preklad*] tretími krajinami, primerané opatrenia budú určované v súlade s postupom podrobne uvedeným v článku 13.

..."

10 Článok 14 nariadenia č. 3286/94 stanovuje:

„1. Ak sa vyskytne referencia na postup uvedený v tomto článku, záležitosť bude predložená pred výbor jeho predsedom.

2. Zástupca Komisie predloží výboru návrh rozhodnutia, ktoré má byť prijaté. Výbor prediskutuje záležitosť v časovom období pevne stanovenom predsedom v závislosti od naliehavosti záležitosti.

3. Komisia prijme rozhodnutie, ktoré oznámi členským štátom, a ktoré sa bude uplatňovať po časovom období 10 dní, ak počas tohto obdobia žiadny členský štát nepredloží záležitosť Rade.

4. Rada môže na požiadanie členského štátu kvalifikovanou väčšinou revidovať rozhodnutie výboru [rozhodnutie Komisie — *neoficiálny preklad*].

5. Rozhodnutie Komisie nadobudne účinnosť po časovom období 30 dní, ak Rada neposkytla rozhodnutie v rámci tohto obdobia, ktoré sa počíta odo dňa, kedy bola záležitosť predložená Rade."

Okolnosti predchádzajúce sporu

11 V rokoch 1981 až 1996 prijala Rada niekoľko smerníc proti používaniu určitých látok s hormonálnymi účinkami v krmivách pre zvieratá, najmä s cieľom zabezpečiť ochranu zdravia ľudí.

12 Spojené štáty americké (ďalej len „Spojené štáty") začali pred orgánmi WTO konanie o urovnanie sporov popierajúce súlad práva Spoločenstva s pravidlami WTO.

13 Dňa 18. augusta 1997 porota vyhlásila, že táto právna úprava Spoločenstva je v rozpore s pravidlami WTO.

14 Dňa 16. januára 1998 vydal Odvolací orgán správu potvrdzujúcu uvedené rozhodnutie.

15 Po prijatí uvedeného rozhodnutia orgánom na urovnávanie sporov (ďalej len „ORD") 13. februára 1998 bola na 13. mája 1999 rozhodnutím rozhodcovského orgánu stanovená lehota na uvedenie práva Spoločenstva do súladu s pravidlami WTO.

16 Keďže Európske spoločenstvo svoje právne predpisy v stanovenej lehote nezmenilo, 3. júna 1999 požiadali Spojené štáty ORD o oprávnenie pozastaviť tarifné koncesie podľa článku 22 ods. 2 Dohody o pravidlách a postupoch pri urovnávaní sporov (ďalej len „Dohoda") pripojenej k Dohode o založení Svetovej obchodnej organizácie, až do rozsahu 202 miliónov USD ročne. Zároveň Spojené štáty vypracovali zoznam výrobkov, na ktoré by sa mohlo pozastavenie tarifných koncesií uplatniť, obsahujúci pripravenú horčicu.

17 Po vynesení rozhodcovského nálezu z 12. júla 1999 o celkovej výške pozastavovaných tarifných koncesií oprávnila 26. júla 1999 ORD Spojené štáty pozastaviť uvedené koncesie v rozsahu 116,8 miliónov USD ročne a uložiť dodatočné clo v sadzbe 100 % na určité množstvo výrobkov pochádzajúcich z členských štátov Európskeho spoločenstva, vrátane pripravenej horčice. Spojené štáty sa však

rozhodli neuplatniť pozastavenie tarifných koncesií na výrobky zo Spojeného kráľovstva.

18 Dňa 7. júna 2001 Fédération des industries condimentaires de France (ďalej len „FICF" alebo „sťažovateľ"), ktorá zastupuje hlavných francúzskych výrobcov pripravenej horčice, podala Európskej komisii sťažnosť podľa článku 4 nariadenia č. 3286/94.

19 Uvedená sťažnosť najmä uvádzala, že selektívne použitie odvetných opatrení Spojených štátov je v rozpore s článkom 22 Dohody, keďže opatrenia pozastavujúce tarifné koncesie povolené zo strany ORD mohli byť uplatnené iba na „dotknutý členský štát", o ktorom bolo predtým rozhodnuté, že porušil právny predpis, v tomto prípade na Európske spoločenstvo ako celok a nie čisto na určité členské štáty. Sťažovateľ tiež uviedol, že prekážka obchodu vytvorená Spojenými štátmi spôsobila nepriaznivé obchodné dôsledky v zmysle nariadenia č. 3286/94 vo vzťahu k vývozom pripravenej horčice členmi FICF a že je v záujme Spoločenstva začať konanie o sťažnosti podľa nariadenia č. 3286/94 vo vzťahu k opatreniam prijatým Spojenými štátmi.

20 Vo svetle dôkazov predložených sťažovateľom Komisia uverejnila 1. augusta 2001 oznámenie o začatí preskúmavacieho konania podľa článku 8 nariadenia č. 3286/94 týkajúceho sa prekážky obchodu predstavovanej obchodnými postupmi používanými Spojenými štátmi vo vzťahu k dovozom pripravenej horčice [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 215, 2001, s. 2).

21 Bod 2 uvedeného oznámenia uvádzal, že „preskúmanie, ktoré Komisia začína, môže tiež pokrývať iné výrobky, ktoré sa zdajú byť postihnuté podobným spôsobom ako pripravená horčica a najmä tie, vo vzťahu ku ktorým dotknutí účastníci dajú o sebe vedieť v [lehote 30 dní od uverejnenia oznámenia] a poskytnú dôkaz, že sú dotknutí udávanými postupmi" [*neoficiálny preklad*].

22 Niekoľko obchodných organizácii dalo o sebe v predpísanej lehote vedieť Komisii, vrátane Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras, Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort a Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne". Po uvedenom prejavení záujmu sa Komisia rozhodla, podľa odseku 2 oznámenia o začatí, rozšíriť preskúmavacie konanie na foie gras, Roquefort a šalotky.

23 Dňa 6. marca 2002, po dokončení preskúmania, informovala Komisia výbor uvedený v článku 7 nariadenia č. 3286/94 o výsledkoch svojho šetrenia a následne mu 27. marca 2002 predložila kópiu správy o preskúmaní. Uvedená správa navrhovala ukončenie konania.

24 Dňa 23. apríla 2002 poslala Komisia verziu správy o preskúmaní neobsahujúcu dôverné informácie jednému z poradcov FICF. Vo svojom liste Komisia uviedla, že výbor uvedený v článku 7 nariadenia č. 3286/94 schválil návrh na ukončenie konania a že uvedené rozhodnutie s takým účinkom bude preto čoskoro uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

25 Listom zo 17. mája 2002 jeden z poradcov FICF písomne potvrdil prijatie správy o preskúmaní. V uvedenom liste vyjadril údiv nad časom, ktorý zabralo Komisii zaslanie uvedenej správy a prijatie rozhodnutia vo veci. Vezmúc na vedomie stanovisko Komisie z jej listu z 23. apríla 2002, že rozhodnutie bude čoskoro prijaté, poradca FICF z toho vyvodil, že Komisia neposkytla sťažovateľovi právo vyjadriť sa, čo považoval za postup, ktorý bol v rozpore s právom na obranu.

26 V odpovedi na uvedený list zo 4. júna 2002 Komisia uviedla, že konala plne v súlade s nariadením č. 3286/94, najmä článkom 8 ods. 4 a 8. V tomto ohľade Komisia tvrdila, že sťažovateľ jej nikdy nepredložil požiadavku podľa článku 8 ods. 4

nariadenia č. 3286/94. Komisia tiež poukázala na skutočnosť, že sťažovateľ bol pravidelne informovaný o vývoji prípadu a že si bol vedomý výsledku preskúmavacieho konania dlho predo dňom predloženia správy o preskúmaní úradnou cestou.

27 Dňa 6. júna 2002 Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne" poslala Komisii list, v ktorom, po prvé, vyjadrila údiv nad tým, že nedostala správu o preskúmaní priamo, ale že ju dostala prostredníctvom svojich poradcov. Ďalej vyjadrila svoj nesúhlas so stanoviskom, že preskúmavacie konanie má byť ukončené a napokon uviedla, že oznámenie, že má byť čoskoro prijaté rozhodnutie ukončiť preskúmavacie konanie, jej neumožnilo využiť svoje právo reagovať na závery vyslovené v správe o preskúmaní.

28 Dňa 7. júna 2002 Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort poslala Komisii list, ktorý bol z veľkej časti rovnaký ako list poslaný zo strany Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne".

29 Listami zo 14. júna 2002 poslala Komisia verziu správy o preskúmaní neobsahujúcu dôverné informácie Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort a Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne" zároveň ich informujúc, že uvedené obchodné organizácie vstúpili do preskúmavacieho konania iba ako dotknutí účastníci a že toto bol dôvod, prečo sa Komisia necítila povinná posielať im priamo kópie správy o preskúmaní, ktorá bola navyše verejným dokumentom. Vo svojich listoch Komisia tiež uviedla, že v každom prípade konala v súlade s článkom 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94, že poradcovia oboch organizácií boli pravidelne informovaní o vývoji prípadu a že si boli vedomí výsledku preskúmavacieho konania dlho predo dňom predloženia oficiálnej správy o preskúmaní. Komisia napokon uviedla, že rozhodnutie ukončiť konanie bude prijaté čoskoro.

30 Dňa 9. júla 2002 prijala Komisia Rozhodnutie 2002/604/ES ukončujúce preskúmavacie konanie týkajúce sa prekážok obchodu v zmysle nariadenia č. 3286/94 predstavovaných obchodnými postupmi uplatňovanými Spojenými štátmi vo vzťahu k dovozom pripravenej horčice [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 195, 2002, s. 72, ďalej len „napadnuté rozhodnutie"). Napadnuté rozhodnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* 27. júla 2002.

31 V šiestom odôvodnení napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla:

„Preskúmavacie konanie viedlo k záveru, že sa nezdá, že by údajné nepriaznivé obchodné účinky vyplývali z prekážky obchodu označenej v sťažnosti, t. j. z postupu Spojených štátov amerických, ktorým uplatňuje pozastavenie koncesií selektívne proti niektorým, ale nie všetkým, členským štátom (selektívne sankcionovanie). V skutočnosti neposkytlo šetrenie žiadny dôkaz skutočnosti, že keby sa pozastavenie koncesií vzťahovalo tiež na Spojené kráľovstvo, vyústilo by to do väčších príležitostí pre sťažovateľa na vývoz pripravenej horčice na trh Spojených štátov. Preto, nemožno pripísať prekážke obchodu označenej sťažovateľom žiadne nepriaznivé obchodné účinky, tak ako sú definované v nariadení, okrem tých účinkov na obchod vyplývajúcich z pozastavenia koncesií, ktoré sú povolené a uplatnené v súlade s právom zo strany Spojených štátov amerických podľa Dohody o WTO. Preto v súlade s článkom 11 [nariadenia č. 3286/94], preskúmavacie konanie preukázalo, že záujmy Spoločenstva nevyžadujú, aby konkrétne konalo proti údajnej prekážke v obchode." [*neoficiálny preklad*]

32 V jedinom článku napadnutého rozhodnutia sa Komisia rozhodla ukončiť preskúmavacie konania začaté 1. augusta 2001.

Konanie a návrhy účastníkov konania

33 Žalobou podanou do kancelárie Súdu prvého stupňa 16. októbra 2002 FICF, Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de

Roquefort, Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras a Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne" (ďalej len „žalobcovia") podali návrh na začatie tohto konania.

34 V súlade s článkom 14 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa a na návrh prvej komory Súd prvého stupňa rozhodol, po vypočutí účastníkov v súlade s článkom 51 uvedeného rokovacieho poriadku, predložiť vec rozšírenej komore.

35 Po vypočutí správy sudcu spravodajcu sa Súd prvého stupňa (prvá rozšírená komora) rozhodol otvoriť ústne konanie a prostredníctvom opatrení vedenia konania vyzval účastníkov, aby odpovedali na určité otázky a aby predložili určité dokumenty.

36 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 14. septembra 2004.

37 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

38 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

O prípustnosti

39 Komisia bez toho, aby vzniesla námietku neprípustnosti vo vzťahu k tejto žalobe, obmedzila svoje písomné procesné úkony na situáciu FICF, ktorá je jedinou organizáciou, ktorá podala Komisii sťažnosť podľa článku 4 nariadenia č. 3286/94, vylučujúc ostatné obchodné organizácie, ktoré boli v preskúmavacom konaní dotknutými účastníkmi.

40 V tomto ohľade treba povedať, že žalobcovia podali jednu a tú istú žalobu. Z ustálenej judikatúry vyplýva, keďže ide o jednu a tú istú žalobu, že keď existuje zistenie o prípustnosti vo vzťahu k jednému žalobcovi, netreba posudzovať, či sú iní žalobcovia oprávnení začať konanie, pretože je postačujúce, aby aspoň jeden zo žalobcov spĺňal podmienky stanovené v článku 230 ES (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C-313/90, Zb. s. I-1125, bod 31; rozsudky Súdu prvého stupňa z 27. apríla 1995, CCE de Vittel a i./Komisia, T-12/93, Zb. s. II-1247, bod 44, a z 15. septembra 1998, European Night Services a i./Komisia, spojené veci T-374/94, T-375/94, T-384/94 a T-388/94, Zb. s. II-3141, bod 61).

41 Cieľom článku 4 nariadenia č. 3286/94 je najmä umožniť akémukoľvek združeniu konajúcemu v mene jedného alebo viacerých podnikov Spoločenstva, tak ako je to v tomto prípade FICF konajúca v mene francúzskych výrobcov pripravenej horčice, aby sa mohlo oprieť o právo použiť pravidlá medzinárodného obchodu stanovené v multilaterálnych alebo plurilaterálnych obchodných dohodách v sťažnosti, ktorú podáva Komisii, za podmienok stanovených nariadením a aby mohlo použiť procesné záruky zakotvené v nariadení. Celok týchto uvedených záruk ukazuje, že sťažovateľ podľa článku 4 nariadenia č. 3286/94 má právo predložiť na preskúmanie Súdu prvého stupňa rozhodnutie Komisie ukončujúce preskúmavacie konanie začaté ako výsledok jeho sťažnosti.

42 Z uvedeného vyplýva, že FICF, ktorá predložila Komisii sťažnosť podľa článku 4 nariadenia č. 3286/94, môže začať konanie napádajúce napadnuté rozhodnutie pred Súdom prvého stupňa a že keďže ide o jednu a tú istú žalobu, netreba posudzovať, či sú iní žalobcovia oprávnení začať konanie.

O veci samej

43 Žalobcovia vznášajú osem žalobných dôvodov na podporu svojej žaloby. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 2 ods. 1 nariadenia č. 3286/94; druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 2 ods. 4 nariadenia č. 3286/94; tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 10 ods. 5 nariadenia č. 3286/94; štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94; piaty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že napadnuté rozhodnutie nebolo odôvodnené; šiesty žalobný dôvod sa zakladá na zjavných chybách v posúdení skutkových okolností a porušení článku 2 ods. 4 a článku 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94; siedmy žalobný dôvod je založený na porušení práva na obranu; napokon, ôsmy žalobný dôvod je založený na porušení článku 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94 a povinnosti Komisie konať s náležitou starostlivosťou.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 1 nariadenia č. 3286/94

Tvrdenia účastníkov konania

44 Podľa žalobcov je definícia „prekážky v obchode" podľa článku 2 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 založená na dvoch jasne identifikovateľných a neoddeliteľných prvkoch, menovite prvku podstaty („akýkoľvek obchodný postup prijatý a udržiavaný treťou

krajinou") a „prvku nezákonnosti" („právo prijať opatrenie" priznané Európskemu spoločenstvu). Podľa názoru žalobcov napadnuté rozhodnutie obmedzilo uvedenú definíciu len na prvok nezákonnosti, teda „selektívne" uplatnenie pozastavenia tarifných koncesií zo strany Spojených štátov. Podľa žalobcov je prístup Komisie nielen v rozpore s článkom 2 ods. 1 nariadenia č. 3286/94, ale tiež nezohľadňuje rozsah sťažnosti podanej zo strany FICF a oznámenia o začatí preskúmavacieho konania. V rozpore s tým, čo sa zdá, že tvrdí Komisia, opatrenia pozastavujúce tarifné koncesie prijaté Spojenými štátmi nemožno rozdeliť na opatrenia povolené zo strany ORD a uplatnené Spojenými štátmi na jednej strane a na druhej strane prekážky v obchode udávané sťažovateľom, menovite selektívne uplatnenie uvedených opatrení. Podľa žalobcov je uplatnenie uvedených opatrení zo strany Spojených štátov „zákonné" bez ohľadu na to, čo tvrdí Komisia, že ich povolilo ORD.

45 Komisia poznamenáva, po prvé, že cieľom nariadenia č. 3286/94 je stanoviť postupy Spoločenstva v oblasti spoločnej obchodnej politiky tak, aby bol zabezpečený výkon práv Spoločenstva podľa pravidiel WTO. To má na mysli článok 2 ods. 1 nariadenia č. 3286/94, keď definuje prekážku v obchode ako akýkoľvek postup prijatý alebo udržiavaný treťou krajinou, vo vzťahu ku ktorému pravidlá medzinárodného obchodu zakladajú právo prijať opatrenie.

46 Komisia ďalej oponuje výkladu článku 2 ods. 1 nariadenia č. 3286/94, ktorý zastávajú žalobcovia. Podľa Komisie na to, aby bolo začaté konanie o urovnaní sporu, nestačí existencia prekážky v obchode. Je predovšetkým potrebné preukázať nepriaznivé obchodné účinky. Na účely uplatnenia nariadenia č. 3286/94 nemožno preto koncept prekážky v obchode oddeliť od konceptu „nepriaznivých obchodných účinkov". Inými slovami, podľa názoru Komisie na to, aby existovala „prekážka v obchode" v zmysle nariadenia č. 3286/94, je potrebné, aby podniky preukázali, že

trpia „nepriaznivými obchodnými účinkami" v zmysle článku 2 ods. 4 nariadenia č. 3286/94. Opačný výklad by mal ten účinok, že by priznával podnikom Spoločenstva právo skutočnej *actio popularis*.

47 Podľa Komisie je to práve uvedený prístup ku konceptu „prekážky v obchode", ktorý bol uplatnený v tomto prípade, tak v správe o preskúmaní, ako aj v čase prijatia napadnutého rozhodnutia. Takýto prístup teda žalobcom nie je neznámy. Komisia v tomto ohľade odkazuje na napadnuté rozhodnutie, ktoré uvádza, že preskúmaním sa nepodarilo preukázať, že sťažovateľ bol postihnutý nepriaznivými obchodnými účinkami v dôsledku rozhodnutia Spojených štátov uplatniť pozastavenie tarifných koncesií selektívne, okrem účinkov na obchod vyplývajúcich z uvedeného pozastavenia, ktoré bolo „povolené a v súlade s právom uplatnené Spojenými štátmi americkými podľa Dohody WTO". Komisia z toho vyvodzuje záver, že po prvé opatrenia Spojených štátov boli prijaté v súlade s princípmi stanovenými WTO a že po druhé, keďže nebol sťažovateľ schopný preukázať akýkoľvek nepriaznivý obchodný účinok, neexistuje, na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, žiadna „prekážka v obchode" v zmysle nariadenia č. 3286/94.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

48 Najprv treba poznamenať, že podľa nariadenia č. 3286/94 prijatie opatrenia Spoločenstvom podľa pravidiel medzinárodného obchodu proti prekážke v obchode prijatej a udržiavanej treťou krajinou a majúcej účinok na trh v uvedenej krajine vyžaduje prinajmenšom súčasné splnenie troch podmienok, menovite existenciu prekážky v obchode, ako je definovaná v nariadení, prítomnosť nepriaznivých obchodných účinkov, ktoré sú výsledkom uvedenej prekážky, a potrebu prijať opatrenie v záujme Spoločenstva. Keď po ukončení preskúmavacieho konania začatého na základe nariadenia č. 3286/94 Komisia zistí, že jedna z uvedených podmienok nie je splnená, sú inštitúcie Spoločenstva oprávnené vytvoriť si názor, že k takému opatreniu by sa pristúpiť nemalo.

49 Čo sa týka konceptu prekážky v obchode, treba poznamenať, že článok 2 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia sa ‚prekážkami v obchode' rozumie akýkoľvek obchodný postup prijatý a udržiavaný treťou krajinou, vo vzťahu ku ktorému pravidlá medzinárodného obchodu stanovujú právo žaloby [právo prijať opatrenie — *neoficiálny preklad*]. Takéto právo žaloby [právo prijať opatrenie — *neoficiálny preklad*] existuje, ak medzinárodné obchodné pravidlá buď úplne zakazujú takýto postup, alebo poskytujú inej strane postihnutej takýmto postupom právo, aby sa snažila o zrušenie účinku daného postupu."

50 V tomto prípade nie je predmetom sporu skutočnosť, že Komisia si v napadnutom rozhodnutí vytvorila názor, že FICF namietala voči prekážke v obchode predstavovanej pozastavením tarifných koncesií zo strany Spojených štátov voči vývozcom pripravenej horčice z členských štátov Spoločenstva, okrem vývozcov zo Spojeného kráľovstva, sankcii, ktorú napadnuté rozhodnutie označilo za „selektívnu".

51 Podľa žalobcov, postupujúc uvedeným spôsobom, Komisia nesprávne použila definíciu prekážky v obchode v článku 2 ods. 1 nariadenia č. 3286/94, pretože v tomto prípade zohľadnila iba prvok „nezákonnosti" uvedenej definície.

52 Uvedené tvrdenie nemožno prijať.

53 Predovšetkým, prvky definície prekážky v obchode v zmysle nariadenia č. 3286/94 nemôžu by umelo rozdelené, ako to naznačujú žalobcovia. Na to, aby existovala prekážka v obchode, o ktorú sa možno oprieť na účely uplatnenia nariadenia č. 3286/94, musí existovať právo prijať opatrenie podľa pravidiel medzinárodného

obchodu. Uvedený výklad vyplýva najmä z odkazu na „súlad s existujúcimi medzinárodnými záväzkami a konaniami" v prvom odseku článku 1 nariadenia. Je podporený siedmym odôvodnením nariadenia č. 3286/94, ktoré uvádza, že „tento mechanizmus [zavedený nariadením] je zameraný na poskytnutie prostriedkov vo forme postupov, ktoré vyžadujú, aby inštitúcie spoločenstva reagovali na prekážky v obchode zavádzané a udržiavané tretími krajinami,... za predpokladu, že existuje žalobné právo [právo prijať opatrenie — *neoficiálny preklad*], čo sa týka takýchto prekážok [vo vzťahu k takýmto prekážkam — *neoficiálny preklad*] podľa účinných medzinárodných obchodných pravidiel". Odlišný výklad by znamenal, že akýkoľvek postup prijatý alebo udržiavaný treťou krajinou by mohol byť považovaný za prekážku v obchode, aj keď neexistovalo žiadne právo prijať opatrenie podľa pravidiel medzinárodného obchodu.

54 Ďalej, čo sa týka tvrdenia žalobcov, že výklad Komisie nezohľadňuje rozsah sťažnosti podanej zo strany FICF Komisii, na rozdiel od toho, čo žalobcovia tvrdili pred Súdom prvého stupňa, sťažovateľ nenamietal, že opatrenia Spojených štátov pozastavujúce tarifné koncesie do rozsahu 116,8 miliónov USD vo vzťahu k určitým výrobkom zo Spoločenstva spadali pod definíciu „prekážok v obchode". Sťažnosť uznávala, že uvedené opatrenia boli povolené zo strany ORD 26. júla 1999. Naopak, vo svojich tvrdeniach týkajúcich sa toho, či opatrenia prijaté Spojenými štátmi predstavovali „prekážku v obchode" v zmysle nariadenia č. 3286/94 (bod IV sťažnosti), sťažovateľ zaujal názor, že došlo k porušeniu pravidiel WTO tým, že „Spojené štáty si nemohli v súlade s právom vybrať, že budú uplatňovať odvetné opatrenia na určitých členov Európskej únie a na iných nie" (bod IV.1, s. 8 sťažnosti) a že „selektívne uplatňovanie odvetných opatrení zo strany Spojených štátov spochybňovalo určenie úrovne pozastavenia koncesií rozhodcami" (bod IV.2, s. 11 sťažnosti). Navyše uznal, že „závery a odporúčania poroty a Odvolacieho orgánu odkazovali na „Európske spoločenstvá" [a že] Spojené štáty boli preto povinné uplatniť svoje opatrenia na „Európske spoločenstvá" a neboli oprávnené robiť žiaden rozdiel medzi členskými štátmi, z ktorých všetky uplatňovali napadnuté opatrenia Spoločenstva" (s. 13 sťažnosti). Napokon uviedol, že „prístup Spojených štátov viedol k narušeniu komunitárneho charakteru obchodnej politiky Spoločenstva zakotvenej v Zmluve" (s. 14 sťažnosti) tým, že sa odvetné opatrenia týkali iba 14 z 15 členských štátov.

55 Z uvedeného vyplýva, že prekážka v obchode, na ktorú sťažnosť útočí, spočívala iba v selektívnom uplatnení opatrení Spojených štátov pozastavujúcich tarifné koncesie a že sa Komisia nedopustila nesprávneho výkladu rozsahu sťažnosti. Navyše, v tomto prípade Súd prvého stupňa uvádza, že berúc zreteľ na definíciu prekážky v obchode uvedenú v bode 53 vyššie, prekážka v obchode podľa nariadenia č. 3286/94 mohla spočívať len v selektívnom uplatnení opatrení zo strany Spojených štátov pozastavujúcich tarifné koncesie. Keďže iba prekážky v obchode, vo vzťahu ku ktorým existuje právo prijať opatrenie podľa pravidiel medzinárodného obchodu spadajú do rozsahu pôsobnosti nariadenia č. 3286/94, postup podľa uvedeného nariadenia nemohol byť začatý vo vzťahu k opatreniam Spojených štátov pozastavujúcich tarifné koncesie, ktoré boli povolené zo strany ORD, pretože v zásade neexistovalo žiadne právo Spoločenstva prijať opatrenie podľa pravidiel medzinárodného obchodu vo vzťahu k týmto opatreniam. Preto bolo v bode 4 oznámenia o začatí preskúmavacieho konania, na ktorý odkazuje bod 20 vyššie, uvedené, že prekážka v obchode uvádzaná v sťažnosti bola predstavovaná udržiavaním „opatrení v obchode... proti niekoľkým členským štátom namiesto celého Spoločenstva" a FICF bolo bez toho, aby bola správnosť tohto názoru spochybňovaná pred Súdom prvého stupňa, názoru, že „postup požadujúci opatrenia proti všetkým členským štátom, ktoré sú následne uplatňované iba vo vzťahu k niektorým z nich, neodrážal predvídateľnosť, ktorú požaduje systém urovnávania sporov". Navyše treba tiež poukázať na to, že bod 1.4 správy o preskúmaní vypracovanej Komisiou, nazvaný „Prekážka v obchode", uvádzal:

„... je dôležité poznamenať, že prekážka v obchode, o ktorú v tomto preskúmaní ide, nespočíva v pozastavení koncesií zo strany Spojených štátov amerických nasledujúcom po takzvanej kauze „Hormóny", ale v spôsobe, akým bolo uvedené pozastavenie implementované zo strany Spojených štátov. Teda, sťažovateľ nespochybňuje právo Spojených štátov pozastaviť koncesie, na ktoré sa odkazuje vyššie z dôvodu Dohody o pravidlách a postupoch pri urovnávaní sporov WTO ale iba právo Spojených štátov pozastaviť ich vo vzťahu k určitým členským štátom Spoločenstva, vylúčiac iné." [*neoficiálny preklad*]

56 Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, keď uvádzajú, že prekážka v obchode identifikovaná v sťažnosti spočívala v selektívnom uplatnení opatrení zo strany

Spojených štátov na členské štáty Spoločenstva, tretie a šieste odôvodnenie preambuly napadnutého rozhodnutia sú v súlade tak s definíciou „prekážky v obchode" uvedenou v článku 2 ods. 1 nariadenia č. 3286/94, ako aj s prístupom zaujatým v sťažnosti v tomto prípade, ktorý bol použitý v oznámení o začatí konania a v správe o preskúmaní.

57 Zo všetkých horeuvedených úvah vyplýva, že, na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, Komisia sa v tomto prípade neobmedzila iba na prvok „nezákonnosti" definície prekážky v obchode, ale vzala do úvahy všetky podstatné a neoddeliteľné prvky konceptu prekážky v obchode, ako je definovaný v článku 2 ods. 1 nariadenia č. 3286/94.

58 Za daných okolností sa prvý žalobný dôvod zamieta.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 4 nariadenia č. 3286/94

Tvrdenia účastníkov konania

59 Žalobcovia sú názoru, že obmedzujúci prístup ku konceptu prekážky v obchode prijatý v napadnutom rozhodnutí tiež, a nevyhnutne, zahŕňa nesprávnu analýzu „nepriaznivých obchodných účinkov" v zmysle článku 2 ods. 4 nariadenia č. 3286/94, ktorá je v rozpore s uvedeným ustanovením. Podľa žalobcov mala Komisia analyzovať nepriaznivé obchodné účinky nezákonného uvalenia dodatočného cla vo výške 100 % *ad valorem* (z ceny tovaru) od júla 1999, napadnutého žalobcami, na obchod a nie výlučne účinky faktora nezákonnosti opatrení Spojených štátov, menovite selektívne uplatňovanie uvedených opatrení.

60 Žalobcovia sú navyše názoru, že napadnuté rozhodnutie je tiež postihnuté zjavnou chybou v posúdení údajov obsiahnutých v správe o preskúmaní. Zistenie Komisie v napadnutom rozhodnutí, že uvedená správa „neposkytl[a]... žiaden dôkaz skutočnosti, že keby sa pozastavenie koncesií vzťahovalo tiež na Spojené kráľovstvo, vyústilo by to do väčších príležitostí pre sťažovateľa na vývoz pripravenej horčice na trh Spojených štátov" je v rozpore so štatistikou vzťahujúcou sa k zníženiu dovozov horčice z členských štátov, iných ako Spojené kráľovstvo, v spojitosti so štatistikou týkajúcou sa zvýšenia dovozov zo Spojeného kráľovstva, ktoré sú uvedené v správe o preskúmaní.

61 Komisia odpovedá, že správne zhodnotila povahu účinkov na obchod vyplývajúcich z pozastavenia tarifných koncesií prijatého Spojenými štátmi vo vzťahu k pripravenej horčici.

62 Komisia argumentuje, že závery správy o preskúmaní nepreukázali žiaden vzťah „spojených nádob" medzi obmedzením vývozov sťažovateľa do Spojených štátov na jednej strane a podstatným a dlhotrvajúcim zvýšením vývozov zo Spojeného kráľovstva na strane druhej. Podľa Komisie štatistiky obsiahnuté v správe o preskúmaní ukazujú, že rozhodnutie Spojených štátov vylúčiť výrobky zo Spojeného kráľovstva z pozastavenia tarifných koncesií neprospelo vývozu horčice zo Spojeného kráľovstva do Spojených štátov a nespôsobilo nepriaznivé obchodné účinky vo vzťahu k sťažovateľovi. Iba ak by preskúmavacie konanie bolo schopné preukázať, že selektívna povaha opatrení spôsobila dlhotrvajúce a závažné dôsledky na európsky trh pripravenej horčice, vznikli by vo vzťahu k sťažovateľovi nepriaznivé obchodné účinky v zmysle nariadenia č. 3286/94. Komisia však tiež poukazuje na to, že článok 2 ods. 4 nariadenia č. 3286/94 stanovuje presnú definíciu „nepriaznivých obchodných účinkov", keď odkazuje na prekážky v obchode, ktoré majú podstatný dosah na hospodárstvo Spoločenstva alebo región Spoločenstva alebo na odvetvie hospodárskej činnosti v Spoločenstve alebo v regióne Spoločenstva. Podľa Komisie skutočnosť, že „sťažovateľ bol postihnutý nepriaznivými obchodnými účinkami sa nepovažuje za dostatočnú na to, aby sama osebe ospravedlnila akýkoľvek úkon orgánov Spoločenstva".

63 V konečnom dôsledku, podľa Komisie napadnuté rozhodnutie vskutku ukazuje, že pri preskúmaní sa nepodarilo preukázať, že selektívna povaha odvetných opatrení Spojených štátov mala za následok nepriaznivé obchodné účinky na účely nariadenia č. 3286/94.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

64 Najprv treba poukázať na to, že článok 2 ods. 4 nariadenia č. 3286/94 uvádza:

„Na účely tohto nariadenia sa ‚nepriaznivými obchodnými účinkami' rozumejú tie, ktoré prekážka v obchode spôsobuje alebo hrozí spôsobiť, pokiaľ ide o produkt alebo služby, podnikom spoločenstva na trhu tretej krajiny, a ktoré majú materiálny dosah na hospodárstvo spoločenstva alebo regiónu spoločenstva alebo odvetvie hospodárskej činnosti Spoločenstva. Skutočnosť, že sťažovateľ trpí takýmito nepriaznivými účinkami, sa nepovažuje sama o sebe za postačujúcu k tomu, aby inštitúcie spoločenstva konali."

65 Uvedená definícia ukazuje, že nariadenie č. 3286/94 malo v úmysle zachovať príčinnú súvislosť medzi skutočnými („spôsobujúcimi") alebo možnými („hroziacimi spôsobiť") nepriaznivými obchodnými účinkami a prekážkou v obchode, ako sú identifikované v osobitých okolnostiach každého prípadu, v zmysle nariadenia č. 3286/94. Uvedený výklad je podporený siedmym odôvodnením nariadenia č. 3286/94, ktoré uvádza, že mechanizmus založený nariadením má za cieľ umožniť orgánom Spoločenstva reagovať na prekážky v obchode prijaté alebo udržiavané tretími krajinami, „ktoré spôsobujú" nepriaznivé obchodné účinky, a článkom 4 ods. 2 nariadenia týkajúcim sa obsahu sťažnosti, ktorý stanovuje, že obsah sťažnosti

musí obsahovať dostatočný dôkaz existencie prekážok v obchode a „z nich vyplývajúcich" nepriaznivých obchodných účinkov. Navyše, nepriaznivé obchodné dôsledky podľa nariadenia č. 3286/94 musia tiež mať podstatný dosah na hospodárstvo Spoločenstva alebo regiónu Spoločenstva alebo na sektor hospodárskej činnosti v Spoločenstve alebo v regióne Spoločenstva.

66 V tomto ohľade vo vzťahu k argumentu žalobcov, že Komisia nemala obmedziť svoju analýzu nepriaznivých obchodných účinkov na tie, ktoré vyplývajú zo selektívneho uplatnenia pozastavenia tarifných koncesií, Súd prvého stupňa usúdil, majúc na zreteli vyjadrenie sa k vyššie uvedenému prvému žalobnému dôvodu a príčinnej súvislosti, ktorá musí existovať medzi „prekážkou v obchode" a „nepriaznivými obchodnými účinkami" v zmysle nariadenia č. 3286/94, že tento argument musí byť zamietnutý. Keďže „prekážka v obchode" v zmysle nariadenia č. 3286/94, ktorá je predmetom sťažnosti, je v tomto prípade predstavovaná selektívnym uplatňovaním pozastavenia tarifných koncesií vo vzťahu k vývozom pripravenej horčice do Spojených štátov, Komisia bola povinná obmedziť svoju analýzu „nepriaznivých obchodných účinkov" na tie, ktoré majú príčinnú súvislosť s uvedenou prekážkou.

67 Treba určiť, či ako tvrdia žalobcova, sa Komisia dopustila zjavnej chyby vo svojom posúdení štatistík uvedených v správe o preskúmaní, keď došla v šiestom odôvodnení napadnutého rozhodnutia k záveru, že „[preskúmanie] neposkytlo žiaden dôkaz skutočnosti, že keby sa pozastavenie koncesií vzťahovalo tiež na Spojené kráľovstvo, vyústilo by to do väčších príležitostí pre sťažovateľa na vývoz pripravenej horčice na trh Spojených štátov".

68 V tomto ohľade treba predovšetkým poukázať na to, že existuje rozdiel medzi znením francúzskej verzie časti citovanej vyššie zo šiesteho odôvodnenia preambuly napadnutého rozhodnutia a znením veľkej väčšiny iných jazykových verzií uvedeného textu. Na rozdiel od francúzskeho textu, ktorý používa príslovku „davantage" (viac), veľká väčšina iných jazykových verzií odkazuje na „väčšie" alebo „väčšie príležitosti pre vývoz". To sa týka tiež verzií pasáže v angličtine („... would result in greater export opportunities..."), nemčine („... für den Antragsteller zu

besseren Ausfuhrmöglichkeiten für Senf...“), dánčine („... at klageren ville få større muligheder for at eksportere...“), španielčine („... traería consigo majores oportunidades para el denunciante de exportar...“), fínčine („... valituksen tekijän... viennin mahdollisuuksien laajenemiseen...“), taliančine („... comporterebbe per il denunziante maggiori opportunità di esportazione...“), portugalčine („... se traduziria, par o autor da denúncia, em maiores oportunidades de exportação...“) a švédčine („... bättre utsiker för den klagande att exportera...“).

69 Myšlienka, ktorú sa snažia vyjadriť rozličné jazykové verzie citovanej pasáže, ktorá je relevantná pri posudzovaní údajnej zjavnej chyby v posúdení, odráža po prvé menej priamu súvzťažnosť, ako je tá, ktorú naznačuje francúzska verzia prostredníctvom použitia slova „davantage“, medzi obmedzením vývozov pripravenej horčice do Spojených štátov zo 14 členských štátov Spoločenstva a zvýšením vývozov uvedeného výrobku do Spojených štátov zo Spojeného kráľovstva a po druhé dosah počas časového obdobia na úroveň vývozov pripravenej horčice do Spojených štátov.

70 Treba ďalej poznamenať, že žalobcovia nespochybňujú štatistiky uvedené v správe o preskúmaní týkajúce sa vývozov pripravenej horčice do Spojených štátov na jednej strane z iných členských štátov Spoločenstva, ako je Spojené kráľovstvo, a na druhej strane vývozov zo Spojeného kráľovstva. Ďalej žalobcovia ani neodporujú metóde použitej v správe na určenie nepriaznivých obchodných účinkov spôsobených prekážkou v obchode, ako je prekážka identifikovaná v bode 1.4 správy o preskúmaní a na ktorú odkazuje bod 55 vyššie.

71 Tak zo štatistík zaznamenaných v správe o preskúmaní, ako aj z uskutočnenej analýzy vyplýva, že záver, ku ktorému dospela Komisia v šiestom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, nie je zjavne chybný.

72 Medzi priemernými úrovňami vývozov za obdobia od 1996 do 1998 a za rok 2000 bolo zvýšenie vývozov pripravenej horčice do Spojených štátov zo Spojeného kráľovstva tak z hľadiska hodnoty, ako aj objemu extrémne malé v absolútnych a relatívnych číslach v porovnaní s vývozmi z iných členských štátov Spoločenstva. Preto ak by aj vývozcovia z iných členských štátov, ako je Spojené kráľovstvo, sami ťažili z uvedeného zvýšenia, ak by sa odvetné opatrenia prijaté Spojenými štátmi rozšírili na pripravenú horčicu zo Spojeného kráľovstva — čo žalobcovia nepreukázali — uvedení vývozcovia by aj tak nemali možnosť tešiť sa väčším vývozným príležitostiam.

73 Ďalej je jasné z informácií použitých Komisiou počas preskúmavacieho konania, že dovozcovia pripravenej horčice v Spojených štátoch hľadali alternatívnych dodávateľov so sídlom mimo Spoločenstva a že títo dodávatelia značne ťažili z pozastavenia tarifných koncesií orgánmi Spojených štátov na úkor pripravenej horčice z členských štátov.

74 Z uvedeného vyplýva, že druhý žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 10 ods. 5 nariadenia č. 3286/94

Tvrdenia účastníkov konania

75 Žalobcovia v prvom rade tvrdia, že francúzska verzia článku 10 ods. 5 nariadenia č. 3286/94 obsahuje chybu v interpunkcii. S odkazom na „opravenú verziu" uvedeného ustanovenia žalobcovia sú názoru, že článok 10 ods. 5 nariadenia

č. 3286/94 vyžaduje, aby Komisia vzala pri preskúmaní nepriaznivých obchodných účinkov do úvahy ustanovenia, princípy alebo postupy, ktoré upravujú právo prijať opatrenie podľa príslušných pravidiel medzinárodného obchodu. Podľa žalobcov, hoci Komisia hodnotila pri príprave správy o preskúmaní súlad opatrení Spojených štátov s pravidlami WTO, neuskutočnila podobnú analýzu v napadnutom rozhodnutí, a tým v tomto prípade konala v rozpore s článkom 10 ods. 5 nariadenia č. 3286/94. Ďalej, podľa názoru žalobcov je tiež napadnuté rozhodnutie postihnuté tým, že nie je dostatočne odôvodnené, pretože Komisia nevysvetlila, prečo sa právna analýza prekážky v obchode, ktorá bola predmetom sťažnosti, ktorú vykonala v správe o preskúmaní, neobjavuje v napadnutom rozhodnutí.

76 Bez toho, aby sa popieralo, že francúzska verzia článku 10 ods. 5 nariadenia č. 3286/94 obsahuje chybu označenú žalobcami, Komisia tvrdí, že tento žalobný dôvod nie je náležite opodstatnený.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

77 Francúzska verzia článku 10 ods. 5 nariadenia č. 3286/94 uvádza, že „la Commission tient compte aussi, dans son examen, des éléments de preuve concernant les effets commerciaux défavorables, des dispositions, principes ou pratiques qui régissent le droit d'engager une action au titre des règles de commerce internationales applicables évoquées à l'article 2, paragraphe 1".

78 V tomto ohľade, ako žalobcovia správne tvrdia vo svojich písomných podaniach, bez toho, aby bol tento bod spochybňovaný Komisiou, obsahuje uvedená verzia chybu vo vetnej skladbe v tom, že obsahuje čiarku za slovom „examen". Tak štruktúra článku 10 ods. 5 nariadenia č. 3286/94, ktorá by vyžadovala vloženie spojky „a" po prídavnom mene „nepriaznivý", ak by bola uvedená čiarka správna, ako aj

umiestnenie uvedeného odseku v predmetnom článku, ktorý odkazuje na „dôkaz", vedú k záveru, že čiarka, ktorá sa objavuje po slove „examen", by tam byť nemala. Ďalej, iné jazykové verzie článku 10 ods. 5 nariadenia č. 3286/94, prijímajúce uvedenú líniu odôvodňovania, odkazujú na „skúman[ie] dôkazu o nepriaznivých účinkoch na obchod".

79 Článok 10 ods. 5 nariadenia č. 3286/94 preto treba čítať takto: „Komisia bude tiež pri skúmaní dôkazu o nepriaznivých účinkoch na obchod brať do úvahy ustanovenia, princípy alebo postupy, ktoré regulujú žalobné právo [právo prijať opatrenie — *neoficiálny preklad*] podľa príslušných medzinárodných pravidiel uvedených v článku 2 odsek 1".

80 Tvrdením však, že uvedené ustanovenie od Komisie vyžadovalo, aby analyzovala v napadnutom rozhodnutí súlad prekážky v obchode, ktorá bola predmetom sťažnosti, s ustanoveniami dohôd prijatých vo vzťahu k WTO, prijímajú žalobcovia chybný výklad článku 10 ods. 5 nariadenia č. 3286/94.

81 Vo svetle toho, čo bolo predbežne uvedené v bode 48 vyššie, vzhľadom na to, že Komisia v tomto prípade správne vyslovila, že kvantitatívne dôkazy analyzované v jej správe o preskúmaní neoprávňovali záver, že nepriaznivé obchodné účinky v zmysle nariadenia č. 3286/94 existovali, nebola povinná vziať do úvahy ustanovenia, princípy alebo postupy, ktoré upravujú právo prijať opatrenie podľa pravidiel medzinárodného obchodu.

82 Čo sa týka tvrdenia, že došlo k tomu, že napadnuté rozhodnutie nebolo odôvodnené, je potrebné uviesť, že keďže Komisia správne vyslovila, že neexistovali nepriaznivé obchodné účinky v zmysle nariadenia č. 3286/94, nevyžadovalo sa ani preskúmavať dodatočné faktory spomínané v článku 10 ods. 5 nariadenia, ani v tomto ohľade odôvodniť napadnuté rozhodnutie.

83 Tretí žalobný dôvod sa preto zamieta.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94

Tvrdenia účastníkov konania

84 Žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie si splietlo „záujmy Spoločenstva", na ktoré odkazuje článok 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94, so záujmami sťažovateľa. Podľa názoru žalobcov taký prístup nielenže odporuje uvedenému ustanoveniu, ale tiež neberie do úvahy v tomto prípade skutočnosť, že iné subjekty sa zúčastnili preskúmavacieho konania a že keď bolo 1. augusta 2001 začatie uvedeného konania oznámené, Komisia uznala záujem Spoločenstva na „čelení postupom Spojených štátov, ktoré môžu predstavovať systematickú hrozbu roli Spoločenstva vo WTO a môžu vážne ovplyvniť súdržnosť a solidaritu [Spoločenstva], pretože akékoľvek vylúčenie členského štátu z pozastavenia obchodných koncesií nevyhnutne implikuje zväčšené bremeno nesené všetkými ostatnými" [*neoficiálny preklad*].

85 Navyše žalobcovia sú názoru, že podania Komisie v konaní pred Súdom prvého stupňa, ktoré tvrdia, že analýza záujmov sťažovateľa je predbežnou podmienkou analýzy záujmov Spoločenstva, sú v rozpore s napadnutým rozhodnutím do tej miery, v akej sa na účel ukončenia preskúmavacieho konania Komisia oprela

o absenciu akéhokoľvek záujmu Spoločenstva a nie o absenciu akéhokoľvek záujmu na strane sťažovateľov. V každom prípade žalobcovia sú názoru, že uznanie rozdielu medzi záujmami sťažovateľov a záujmami Spoločenstva Komisiou v písomnej časti konania podporuje ich tvrdenie, že v tomto prípade napadnuté rozhodnutie porušilo článok 11 ods. 4 nariadenia č. 3286/94.

86 Komisia tvrdí, že nariadenie č. 3286/94 nedefinuje koncept „záujmov Spoločenstva" a že má v tomto ohľade rozsiahle oprávnenie voľnej úvahy. Tvrdí, že napriek tomu zostáva skutočnosťou, že majúc na zreteli všeobecnú schému nariadenia č. 3286/94, uvedený koncept má vyhradenú veľmi presnú rolu, a to vylúčiť prijatie opatrenia z princípu alebo *in abstracto*. Inými slovami, Komisia je názoru, že sa sťažovateľ nemôže opierať o nariadenie č. 3286/94, aby nabádal Spoločenstvo prijať opatrenie z princípu, na obranu všeobecných záujmov Spoločenstva, ak sám neutrpel nepriaznivé obchodné účinky. Keďže v tomto prípade sťažovateľ takéto účinky neutrpel, okrem tých, ktoré mohli odvetné opatrenia (v súlade s právom) spôsobiť, predchádzajúca podmienka na skúmanie záujmov Spoločenstva na prijatí opatrenia nebola splnená. Ďalej, závery správy o preskúmaní jasne ukazujú, že žalobcovia nemali žiaden záujem na tom, aby boli opatrenia Spojených štátov jednotne uplatňované vo vzťahu ku všetkým členským štátom Spoločenstva.

87 Vo svojej replike Komisia tiež uvádza, že vzala do úvahy všetky záujmy, o ktoré ide, vrátane záujmov podnikov, ktoré sa zúčastnili preskúmavacieho konania, ako to preukazuje správa o preskúmaní, ktorej výsledky boli plne zohľadnené v napadnutom rozhodnutí. V každom prípade, selektívna povaha opatrení Spojených štátov ovplyvňuje hlavne pripravenú horčicu, pretože v tomto prípade iba uvedený výrobok bol vyvážaný Spojeným kráľovstvom, a preto boli vylúčené Roquefort, foie gras a šalotky.

88 V krátkosti, Komisia je názoru, že správne zaujala postoj, že vo svetle záverov správy o preskúmaní nebolo v záujme Spoločenstva pokračovať v konaní.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

— Úvodné poznámky

89 Nariadenie č. 3286/94 neposkytuje žiadnu definíciu „záujmov Spoločenstva", rovnako ako neposkytuje pravidlá upravujúce preskúmanie uvedených záujmov. Množstvo ustanovení nariadenia č. 3286/94 však na uvedený výraz odkazuje.

90 Článok 8 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 tak uvádza, že Komisia začne preskúmavacie konanie, „ak je po konzultácii Komisii zrejmé, že existuje postačujúci dôkaz pre oprávnenie začať preskúmavacie konanie a že je to potrebné v záujme spoločenstva".

91 Navyše, článok 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 stanovuje, že „ak sa zistilo v dôsledku preskúmavacieho konania, že záujmy spoločenstva nevyžadujú, aby boli podniknuté nejaké kroky, konanie bude ukončené v súlade s článkom 14".

92 Navyše, článok 12 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 uvádza, že „ak sa zistilo (v dôsledku preskúmavacieho konania, pokiaľ nie je faktická a legálna situácia taká, že konanie preskúmania nemôže byť požadované), že podniknutie krokov je potrebné v záujmoch spoločenstva, aby sa zaistilo uplatňovanie práv spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu so zreteľom na odstránenie... nepriaznivých účinkov na obchod vyplývajúcich z prekážok v obchode prijatých a udržiavaných tretími krajinami, primerané opatrenia budú určované v súlade s postupom podrobne uvedeným v článku 13".

93 Uvedené ustanovenia treba čítať vo svetle pätnásteho odôvodnenia nariadenia č. 3286/94, ktoré uvádza, že „keďže spoločenstvu [Komisii — *neoficiálny preklad*]... pripadá povinnosť konať pokiaľ ide o prekážky obchodu zavedené a udržiavané tretími krajinami v rámci medzinárodných práv a povinností spoločenstva len vtedy, ak záujmy spoločenstva vyžadujú zásah, a... pri hodnotení týchto záujmov by mala Komisia... venovať náležitú pozornosť názorom všetkých zainteresovaných strán na rokovaní".

94 Otázka, či záujem Spoločenstva vyžaduje prijatie opatrenia, zahŕňa zhodnotenie komplexných ekonomických situácií a súdne preskúmanie takého zhodnotenia sa musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je založená voľba, boli správne zistené a či nedošlo k zjavnému nesprávnemu posúdeniu uvedených skutočností alebo k zneužitiu právomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. marca 1992, Sharp Corporation/Rada, C-179/87, Zb. s. I-1635, bod 58, a rozsudok Súdu prvého stupňa Industrie des poudres sphériques/Rada, T-2/95, Zb. s. II-3939, bod 292). Keď je začaté konanie pred súdnymi orgánmi Spoločenstva o zrušenie rozhodnutia Komisie ukončujúceho preskúmavacie konanie týkajúce sa prekážok v obchode z dôvodov týkajúcich sa absencie záujmu Spoločenstva podľa nariadenia č. 3286/94, rozsah súdneho preskúmania sa rozširuje tiež na preskúmanie absencie omylov týkajúcich sa právneho posúdenia (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa Euroalliages a i./Komisia, T-132/01, zatiaľ neuverejnený v Zbierke, bod 49). Také obmedzenie súdneho preskúmania, ktoré je relevantné vo vzťahu k preskúmaniu antidumpingových opatrení, sa *a fortiori* vzťahuje na konanie, ktoré má oveľa širší rozsah a ktoré môže v závislosti od okolností vyústiť do podania medzinárodnej sťažnosti.

95 Práve vo svetle uvedených úvah je potrebné určiť, či ako tvrdia žalobcovia, po prvé, záujem Spoločenstva konať proti prekážke v obchode, ktorá je predmetom sťažnosti, už bol s konečnou platnosťou preskúmaný a určený, keď bolo uverejnené oznámenie o začatí preskúmavacieho konania, a po druhé, či Komisia zlúčila záujmy Spoločenstva s individuálnymi záujmami sťažovateľov alebo zredukovala záujmy Spoločenstva na individuálne záujmy sťažovateľa bez toho, aby vzala do úvahy záujmy iných dotknutých strán.

— Zhodnotenie záujmov Spoločenstva, keď je oznámenie o začatí preskúmavacieho konania uverejnené

96 V bode 6 oznámenia o začatí preskúmavacieho konania Komisia uviedla:

„Existuje záujem Spoločenstva na čelení postupom Spojených štátov, ktoré môžu predstavovať systematickú hrozbu roli Spoločenstva vo WTO a môžu vážne ovplyvniť súdržnosť a solidaritu [Spoločenstva], nakoľko akékoľvek vylúčenie členského štátu z pozastavenia obchodných koncesií nevyhnutne implikuje zväčšené bremeno nesené všetkými ostatnými. Preto sa má za to, že je v záujme Spoločenstva začať preskúmavacie konanie." [*neoficiálny preklad*]

97 Všeobecne povedané, je potrebné uvažovať tak, že posúdenie záujmu Spoločenstva uskutočnené pri začatí preskúmavacieho konania má prípravnú povahu. Preto sa nemôže porovnávať s posúdením, ktoré treba uskutočniť následne, teda pri ukončení preskúmavacieho konania, pri rozhodovaní o tom, či je potrebné opatrenie v záujme Spoločenstva.

98 Odlišný výklad by znamenal, že keď sa Komisia rozhoduje začať preskúmavacie konanie, je automaticky povinná pri prijímaní rozhodnutia spojeného s prípadným opatrením Spoločenstva zastať názor, že takéto opatrenie je nevyhnutné, za predpokladu, že sú splnené ostatné zákonné podmienky na uplatnenie nariadenia č. 3286/94, menovite existencia prekážky v obchode a existencia nepriaznivých obchodných účinkov z nich vyplývajúcich, čím by bola Komisia zbavená oprávnenia voľnej úvahy.

99 V tomto prípade sa nemohlo všeobecne formulované znenie bodu 6 oznámenia o začatí preskúmavacieho konania vykladať v tom zmysle, že znamená to, že sa

Komisia vzdala akéhokoľvek práva rozhodnúť pri ukončení preskúmavacieho konania, či vyžadovali záujmy Spoločenstva v predmetnom prípade prijatie opatrenia alebo nie. Je dostatočné vysloviť, že bod 6 oznámenia o začatí sa obmedzuje na zistenie, že bolo v záujme Spoločenstva „začať preskúmavacie konanie".

100 Prvý argument žalobcov musí byť preto odmietnutý.

— Zlúčenie záujmov Spoločenstva so záujmami sťažovateľa alebo zredukovanie záujmov Spoločenstva na individuálne záujmy sťažovateľa a nevzatie do úvahy záujmov iných dotknutých strán

101 Predmetný argument je v zásade založený na nasledujúcich dvoch výhradách, menovite po prvé nevzatie do úvahy záujmov dotknutých strán okrem záujmov sťažovateľa a po druhé zlúčenie záujmov Spoločenstva so záujmami sťažovateľa alebo zredukovanie záujmov Spoločenstva na individuálne záujmy sťažovateľa.

102 Čo sa týka prvej výhrady, napadnuté rozhodnutie neodkazuje na žiadnu z uvedených strán.

103 To však v tomto prípade nepredstavuje porušenie článku 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94.

104 Ako je jasné zo znenia bodu 91 v spojení s bodom 93 vyššie, článok 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94, tak ako je vykladaný vo svetle pätnásteho odôvodnenia nariadenia, zabezpečuje to, aby pri zhodnocovaní záujmov Spoločenstva

v preskúmavacom konaní boli názory vyjadrené všetkými účastníkmi, ktorých sa týka konanie, brané do úvahy. Z toho vyplýva, že zhodnotenie záujmov Spoločenstva vyžaduje zhodnotenie záujmov rôznych dotknutých strán a všeobecného záujmu, najmä vo fáze preskúmavacieho konania (pozri analogicky už citovaný rozsudok Euroalliages a i./Komisia).

105 V tejto veci je nesporné, že po uverejnení oznámenia o začatí preskúmavacieho konania informovali dotknuté strany Komisiu o ich záujme na účasti na konaní začatom sťažovateľom proti prekážke v obchode, ktorá bola predmetom sťažnosti, týkajúcej sa ich výrobkov. Tak ako v prípade analýzy uskutočnenej vo vzťahu k vývozom pripravenej horčice do Spojených štátov, správa o preskúmaní hodnotila vo vzťahu k výrobkom dotknutých strán, či prekážka v obchode, ktorá bola predmetom sťažnosti, vyústila do nepriaznivých obchodných účinkov. Po uvedenom zhodnotení, tak ako v prípade záverov vyvodených správou o preskúmaní vo vzťahu k pozícii sťažovateľa, správa uviedla, že selektívne opatrenia uložené Spojenými štátmi nespôsobili obchodné účinky, ktoré utrpeli dotknutí účastníci, ktorí navyše nesúťažili na trhu Spojených štátov s vývozmi výrobkov zo Spojeného kráľovstva. Napokon, pri analyzovaní záujmov Spoločenstva správa o preskúmaní v bode 4 najmä uviedla, že „ako je uvedené vyššie, začatie konania pred tribunálmi WTO nemôže vylúčiť alebo obmedziť hospodárske problémy, ktorým čelia sťažovatelia" [*neoficiálny preklad*]. Hoci táto časť z bodu 4 správy o preskúmaní mylne odkazuje na všetky strany ako na sťažovateľov, uvádza, že záujem dotknutých strán na konaní bol vzatý do úvahy pri zvažovaní záujmov Spoločenstva vo fáze správy o preskúmaní.

106 Ďalej, žalobcovia v žiadnej etape písomného konania nenaznačovali, že dotknutí účastníci by mali iné záujmy, ako sú záujmy sťažovateľa, ktoré by neboli vzaté do úvahy Komisiou v preskúmavacom konaní.

107 Keď sa žalobcov na tento bod pýtal Súd prvého stupňa na pojednávaní, žalobcovia uviedli, že dotknutí účastníci nemali žiaden záujem požadovať, aby boli odvetné opatrenia Spojených štátov rozšírené na Spojené kráľovstvo, pretože bolo jasné, že Roquefort, foie gras a šalotky neboli Spojeným kráľovstvom vyrábané, ale že, naopak, mali záujem na tom, aby bolo selektívne uplatňovanie uvedených opatrení predmetom sťažnosti Spoločenstva pred tribunálmi WTO, ktoré keby sa zistilo, že Spojené štáty porušili svoje povinnosti, by, ako tvrdia žalobcovia, znamenalo, že ich výrobky by boli vyňaté zo zoznamu schváleného WTO. Treba vysloviť, že aj za predpokladu, že taký záujem bol odlišný od záujmu sťažovateľa, Komisia takéto argumenty pri svojom preskúmaní vzala do úvahy tým, že naznačila hypotetickú povahu možnosti vznesenej žalobcami, najmä keďže sú to orgány Spojených štátov samotné, ktoré majú oprávnenie vypracovať zoznam výrobkov podliehajúcich pozastaveniu obchodných koncesií. Uvedený záujem bol teda vskutku Komisiou vzatý do úvahy.

108 Preto skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie nespomína dotknutých účastníkov, ktorí sú žalobcami v tejto veci, iných ako sťažovateľ, nemôže byť sama osebe vykladaná ako nezohľadnenie článku 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94, čítaného vo svetle pätnásteho odôvodnenia nariadenia.

109 Výhrada vzťahujúca sa na nezohľadnenie záujmov dotknutých strán okrem záujmov sťažovateľa preto musí byť zamietnutá.

110 Čo sa týka výhrady vzťahujúcej sa na údajné zlúčenie záujmov Spoločenstva so záujmami sťažovateľa, treba najprv odkázať na šieste a siedme odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

111 V šiestom odôvodnení napadnutého rozhodnutia Komisia, uvedúc, že „v skutočnosti neposkytlo preskúmanie žiaden dôkaz skutočnosti, že keby sa pozastavenie koncesií vzťahovalo tiež na Spojené kráľovstvo, vyústilo by to do väčších príležitostí pre

sťažovateľa na vývoz pripravenej horčice na trh Spojených štátov" [*neoficiálny preklad*], a potom že „preto nemožno pripísať prekážke obchodu označenej sťažovateľom žiadne nepriaznivé obchodné účinky, tak ako sú definované v nariadení" [*neoficiálny preklad*], na záver usúdila, že „preto v súlade s článkom 11 [nariadenia č. 3286/94], preskúmavacie konanie preukázalo, že záujmy Spoločenstva nevyžadujú, aby bola prijaté osobitné opatrenie proti údajnej prekážke v obchode" [*neoficiálny preklad*].

112 V siedmom odôvodnení napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že „preskúmavacie konanie neposkytlo dostatočný dôkaz toho, že záujmy Spoločenstva vyžadujú prijatie osobitného opatrenia podľa nariadenia" [*neoficiálny preklad*] a že „preskúmavacie konanie by preto malo byť ukončené" [*neoficiálny preklad*].

113 Použitie spojky „preto" v poslednej vete šiesteho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ukazuje, že podľa názoru Komisie skutočnosť, že záujmy Spoločenstva nevyžadovali prijatie opatrenia, je prinajmenšom nepriamo výsledkom zistenia, že sťažovateľ nemal žiaden záujem na tom, aby bolo pozastavenie tarifných koncesií rozšírené na Spojené kráľovstvo, pretože neutrpel žiadne nepriaznivé obchodné účinky v dôsledku selektívneho uplatnenia opatrení Spojených štátov.

114 Požiadavka, aby boli najskôr preukázané záujmy sťažovateľa pred tým, ako môže existovať samotný záujem Spoločenstva, bola navyše potvrdená Komisiou v jej písomných procesných úkonoch. Bránila myšlienku, že nariadenie č. 3286/94 nemôže sťažovateľ použiť na to, aby nabádal Spoločenstvo na prijatie opatrenia z princípu na obranu všeobecného záujmu Spoločenstva bez toho, aby sám utrpel nepriaznivé obchodné účinky.

115 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, argumenty uvedené Komisiou v písomnej časti konania pred Súdom prvého stupňa nie sú nekompatibilné s dôvodmi napadnutého rozhodnutia.

116 Ďalej treba odkázať na príslušné časti správy o preskúmaní. V bode 4 správy o preskúmaní (nazvanom „Záujem Spoločenstva"), Komisia uviedla:

„Výsledky preskúmania ukázali, že neexistujú žiadne nepriaznivé obchodné účinky vo vzťahu ku sťažovateľovi spôsobené prekážkou v obchode, ktorá sa uvádza v tomto prípade. Uvedené výsledky znamenajú, že vo vzťahu ku konaniu chýba jeden z podstatných prvkov, ktoré sú vyžadované na prijatie opatrenia podľa nariadenia. Napriek tomu Komisia zvažovala, či existujú iné postupy konania, ktoré by bolo možné prijať Komisiou, aby sa reagovalo na porušenia a možné obchodné účinky identifikované v tejto správe." [*neoficiálny preklad*]

117 Ďalej Komisia poznamenala:

„Začatie konania pred tribunálmi WTO nemôže vylúčiť alebo zmenšiť hospodárske problémy, ktorým žalobcovia čelia. Na druhej strane, je ťažké podceniť právny a politický dopad postupov prijatých Spojenými štátmi. Zdá sa, že Spojené štáty prijali politiku ‚selektívnych sankcií' ako obchodnú ‚zbraň' s cieľom oslabiť vnútornú súdržnosť Spoločenstva a tak ovplyvniť svoje vzťahy s hlavným ekonomickým partnerom. Nakoniec, Komisia je názoru, že širšie a dlhotrvajúce záujmy Spoločenstva vyžadujú prijatie opatrenia, ktorého cieľom by bolo to, aby už v budúcnosti nedošlo k postupu Spojených štátov pozastavujúcemu koncesie vo vzťahu k určitým členským štátom, vylučujúc tak iné (teda ‚selektívne sankcie'). Za týmto účelom bude Komisia viesť svoje rokovania so snahou dosiahnuť vzájomne uspokojujúce riešenie takzvanej aféry hormónov a bude s orgánmi Spojených štátov diskutovať o systémových problémoch nadnesených v tejto správe." [*neoficiálny preklad*]

118 V bode 6 správy o preskúmaní, nazvanom „Navrhované prijatie opatrenia“ [*neoficiálny preklad*], Komisia, poznamenajúc, že tri podmienky požadované na prijatie opatrenia Spoločenstvom [teda a) že existuje právo Spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu; b) že existujú nepriaznivé obchodné účinky spôsobené údajnými prekážkami v obchode a c) že je nevyhnutné prijať opatrenie v záujme Spoločenstva], uviedla, že „na základe analýzy a horeuvedených záverov, najmä tých, ktoré sa vzťahujú na absenciu nepriaznivých obchodných účinkov, navrhuje sa v tomto prípade ukončiť preskúmavacie konanie“ [*neoficiálny preklad*] a že „najvhodnejším spôsobom ako riešiť problémy, ktorým čelí sťažovateľ, by bolo vedenie diskusií s orgánmi Spojených štátov s cieľom nájdenia vzájomne uspokojujúceho riešenia takzvanej aféry hormónov“ [*neoficiálny preklad*].

119 Súd prvého stupňa uvádza, že preskúmavacie konanie nevylúčilo možnosť všeobecného a dlhotrvajúceho záujmu Spoločenstva na prijatí opatrenia v budúcnosti proti možným porušeniam analyzovaným v správe o preskúmaní; naopak, keďže začatie konania podľa pravidiel WTO by nemohlo vylúčiť alebo zmenšiť ekonomické problémy, ktorým čelia sťažovatelia, bolo navrhnuté ukončenie preskúmavacieho konania, najmä z dôvodu absencie nepriaznivých obchodných účinkov v zmysle nariadenia č. 3286/94.

120 Komisia sa nedopúšťa toho, že by neprihliadala na článok 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 tým, že požadovala, aby bolo akékoľvek opatrenie prijaté Spoločenstvom spojené so skutočnosťami a právnymi dôvodmi, ktoré sú v pozadí preskúmavacieho konania, a rozhodnutím ukončiť preskúmavacie konanie, hoci čelila všeobecnému a dlhotrvajúcemu záujmu na tom, aby v budúcnosti konala proti možným porušeniam, ktoré by mohli byť výsledkom politiky „selektívnych sankcií“ prijatej Spojenými štátmi, ako sú tie, ktoré sú identifikované v správe o preskúmaní.

121 Článok 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 treba čítať vo svetle šiesteho odôvodnenia nariadenia, ktoré uvádza, že zákonný mechanizmus ustanovený nariadením č. 3286/94 by mal „zabezpečiť, že rozhodnutie odvolať sa na práva Spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu je uskutočnené na základe správnych

skutkových informácií a právnej analýzy". Preto, ak je výsledkom preskúmavacieho konania to, že skutkové a právne dôvody, z ktorých vzniklo uvedené konanie, netvoria základ akéhokoľvek rozhodnutia odvolať sa na práva Spoločenstva, najmä z dôvodu absencie jednej zo zákonných predbežných podmienok na uplatnenie nariadenia č. 3286/94, v tomto prípade zákonnej predbežnej podmienky absencie nepriaznivých obchodných účinkov vyplývajúcich z údajnej prekážky v obchode, Komisia je oprávnená vysloviť, že podmienky vyžadované nariadením č. 3286/94 neboli splnené.

122 Uvedený výklad je tiež podporený článkom 12 ods. 1 nariadenia č. 3286/94. Uvádza, že „ak sa zistilo (v dôsledku preskúmavacieho konania, pokiaľ nie je faktická a legálna situácia taká, že konanie preskúmania nemôže byť požadované), že podniknutie krokov je potrebné v záujmoch spoločenstva, aby sa zaistilo uplatňovanie práv spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu so zreteľom na odstránenie... nepriaznivých účinkov na obchod vyplývajúcich z prekážok v obchode prijatých a udržiavaných tretími krajinami, primerané opatrenia budú určované...". Zo znenia článku 12 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 je jasné, že opatrenie Spoločenstva musí mať za cieľ ukončenie nepriaznivých obchodných účinkov spôsobených prekážkou v obchode, a preto že uvedené opatrenie nemožno prijať, pokiaľ neumožňuje riešenie uvedeného cieľa. Inými slovami, podľa článku 12 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 sa sťažovateľ nemôže opierať o nariadenie na to, aby nabádal Spoločenstvo na začatie konania na obranu všeobecných záujmov Spoločenstva, ak sťažovateľ sám neutrpel nepriaznivé obchodné účinky. V každom prípade aj v uvedenej situácii na to, aby sa od Spoločenstva vyžadovalo prijatie opatrenia podľa nariadenia č. 3286/94, nie je dostatočné vysloviť, že taký nepriaznivý obchodný účinok existuje, pretože Komisia má široké oprávnenie voľnej úvahy pri zhodnocovaní obchodných záujmov Spoločenstva videných v celosti.

123 V tomto prípade skutočnosť, že Komisia považovala v záujme úplnosti za relevantné zhodnotiť v rámci preskúmavacieho konania, či by mohol existovať všeobecnejší a dlhodobejší záujem Spoločenstva, nemôže znamenať, že Komisia bola povinná vyvodiť, že preskúmavacie konanie by malo vyústiť do prijatia opatrenia v záujme Spoločenstva. Taký postup je vhodný najmä z dôvodu potreby reagovať na všetky

argumenty vznesené sťažovateľom a/alebo dotknutými účastníkmi a odráža súlad s princípom správneho úradného postupu. Nemôže byť však použitý proti Komisii, aby sa ukázalo, že porušila článok 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94.

124 Preto, naopak ako tvrdia žalobcovia, Komisia neobmedzila záujmy Spoločenstva na záujmy sťažovateľa, ani sa nedopustila nezohľadnenia článku 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94.

125 Zo všetkých uvedených dôvodov musí byť štvrtý žalobný dôvod v celosti zamietnutý.

O piatom žalobnom dôvode založenom na neuvedení dôvodov v napadnutom rozhodnutí

126 Tento žalobný dôvod je rozdelený do dvoch častí, prvej, udávajúcej neuvedenie dôvodov, čo sa týka analýzy prekážky v obchode, a druhej, neuvedenie dôvodov, čo sa týka záujmov Spoločenstva na prijatí opatrenia.

O prvej časti piateho žalobného dôvodu založenej na neuvedení dôvodov, čo sa týka analýzy prekážky v obchode

— Tvrdenia účastníkov konania

127 Žalobcovia sú názoru, že Komisia konala v rozpore s povinnosťou odôvodnenia podľa článku 253 ES tým, že neuskutočnila v napadnutom rozhodnutí právnu analýzu prekážky v obchode, ktorá je predmetom sťažnosti.

128 Komisia upozorňuje na princípy zavedené judikatúrou týkajúce sa odôvodnenia aktov orgánov Spoločenstva. Argumentuje, že v tomto prípade spĺňalo rozhodnutie všetky požiadavky stanovené uvedenou judikatúrou. Zhrnutím rozhodujúcich prvkov záverov správy o preskúmaní, na ktoré výslovne odkazovalo šieste odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, rozhodnutie úplne spĺňalo povinnosť odôvodnenia, na ktorých spočíva, najmä keďže správa o preskúmaní bola pripravená na konci sporového konania, počas ktorého mali žalobcovia príležitosť uviesť svoje postoje. Žalobcovia si teda mohli byť vedomí odôvodnení prijatého opatrenia a súdne orgány Spoločenstva sú spôsobilé vykonať svoju preskúmavaciu právomoc.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

129 Podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie požadované článkom 253 ES musí jasným a nepochybným spôsobom zverejniť uvažovanie, ktorým sa uberal orgán Spoločenstva, ktorý prijal predmetné opatrenie, tak, aby to umožňovalo dotknutým osobám zistiť dôvody opatrenia, a tak im umožňovalo brániť svoje práva, a aby to umožňovalo príslušnému súdu Spoločenstva vykonávať jeho preskúmavaciu právomoc (rozsudky Súdneho dvora z 26. júna 1986, Nicolet Instrument, 203/85, Zb. s. 2049, bod 10; zo 7. mája 1987, NTN Toyo Bearing a i./Rada, 240/84, Zb. s. 1809, bod 31; Nachi Fujikoshi/Rada, 255/84, Zb. s. 1861, bod 39; a z 9. januára 2003, Petrotub a Republica/Rada, C-76/00 P, Zb. s. I-79, bod 81). Okrem toho požiadavky, ktoré má odôvodnenie spĺňať, závisia od okolností každého prípadu, najmä od obsahu predmetného aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý adresáti aktu alebo iné strany, ktorých sa priamo a konkrétne dotýka, môžu mať na získaní vysvetlení. Odôvodnenie sa nemusí nevyhnutne zaoberať všetkými relevantnými skutočnosťami a ustanoveniami práva, pretože otázka, či odôvodnenie spĺňa požiadavky článku 253 ES, musí byť hodnotená s ohľadom nie iba k jeho zneniu, ale tiež k jeho kontextu a k všetkým zákonným pravidlám upravujúcim predmetnú záležitosť (pozri okrem iného rozsudky Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63, a Petrotub a Republica/Rada, už citovaný, bod 81). V dôsledku toho, ak napadnutý akt jasne odhaľuje podstatný cieľ sledovaný jeho vydaním, bolo by prehnané vyžadovať osobitné odôvodnenie pre každú z technických volieb uskutočnených orgánom (rozsudok z 29. februára 1996, Komisia/Rada, C-122/94, Zb. s. I-881, bod 29).

130 V tomto prípade treba vysloviť, že Komisia identifikovala v napadnutom rozhodnutí, po prvé, prekážku v obchode, ktoré bola predmetom sťažnosti, ktorá „spočívala v rozhodnutí Spojených štátov uplatňovať pozastavenie obchodných koncesií uvalené na pripravenú horčicu po prípade hormóny iba na vývozy majúce pôvod v určitých členských štátoch Spoločenstva (vylučujúc Spojené kráľovstvo)" [*neoficiálny preklad*] (tretie odôvodnenie napadnutého rozhodnutia). Po druhé, v šiestom odôvodnení napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že „preskúmavacie konanie viedlo k záveru, že sa nezdá, že by údajné nepriaznivé obchodné účinky vyplývali z prekážky v obchode namietanej sťažnosťou, t. j. politiky Spojených štátov amerických spočívajúcej v uplatňovaní pozastavenia koncesií selektívne proti niektorým členským štátom, ale nie proti všetkým (selektívne sankcionovanie)" [*neoficiálny preklad*].

131 Za okolností tohto prípadu spĺňajú také vyjadrenia požiadavky článku 253 ES.

132 Predovšetkým, článok 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 stanovuje, že „ak sa zistilo v dôsledku preskúmavacieho konania, že záujmy spoločenstva nevyžadujú, aby boli podniknuté nejaké kroky, konanie bude ukončené...". Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že odôvodnenie v rozhodnutí ukončujúcom preskúmavacie konanie môže byť obmedzené na označenie hlavných zistení uvedených v správe o preskúmaní odkazom na uvedenú správu a že nie je nevyhnutné za okolností, za akých je uvedené rozhodnutie prijaté, aby zaznamenávalo celé skutkové a právne okolnosti uvedenej správy.

133 Ďalej treba poukázať na to, že správa o preskúmaní je, v jej verzii neobsahujúcej dôverné informácie, verejným dokumentom a že, v tomto prípade, bola zaslaná žalobcom pred prijatím napadnutého rozhodnutia. Žalobcovia si teda mohli byť dostatočne vedomí dôvodov napadnutého rozhodnutia a najmä dôvodu prečo, hoci správa o preskúmaní označila určité oblasti, v ktorých bola prekážka v obchode, ktorá bola predmetom sťažnosti, inkompatibilná s pravidlami dohôd WTO, právna

analýza prekážky v obchode v napadnutom rozhodnutí nebola nevyhnutná, čo je dané neprítomnosťou príčinnej súvislosti medzi uvedenou prekážkou a nepriaznivými obchodnými účinkami podľa nariadenia č. 3286/94.

134 Napokon, posudzovanie prvého a druhého žalobného dôvodu, ku ktorému Súd prvého stupňa pristúpil v bodoch 48 až 58 a 64 až 74 vyššie ukázalo, že nebolo bránené výkonu preskúmavacej právomoci.

135 Prvá časť piateho žalobného dôvodu preto musí byť zamietnutá.

O druhej časti piateho žalobného dôvodu založenej na neuvedení dôvodov, pokiaľ ide o záujmy Spoločenstva na prijatí opatrenia

— Tvrdenia účastníkov konania

136 Žalobcovia v prvom rade tvrdia, že keďže Komisia prijala svoj postoj vo vzťahu k záujmom Spoločenstva odkazujúc iba k záujmom sťažovateľa, napadnuté rozhodnutie neumožňuje dotknutým účastníkom, ktorí sa zúčastnili preskúmavacieho konania, ktorí sú sami žalobcami v tejto veci, dozvedieť sa dôvody, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené, ani neumožňuje Súdu prvého stupňa vykonávať svoju preskúmavaciu právomoc.

137 V druhom rade žalobcovia tvrdia, že Komisia neodpovedala na všetky argumenty vznesené v sťažnosti týkajúce sa záujmu Spoločenstva na prijatí opatrenia. Po prvé žalobcovia poukazujú na to, že napadnuté rozhodnutie neuvádza nič o záujme

Spoločenstva, na ktorý odkazuje správa o preskúmaní, na vyhnutí sa tomu, aby Spojené štáty poškodili jednotu spoločnej obchodnej politiky uskutočňovaním „selektívnych" sankcií uplatňovaných iba voči určitému počtu členských štátov. Po druhé žalobcovia poukazujú na to, že sťažnosť uvádzala, že nebolo možné vylúčiť možnosť, že v dôsledku opatrenia prijatého Spoločenstvom by Spojené štáty v rovnakom okamihu, v akom by rozšírili svoje odvetné opatrenia na všetky členské štáty Spoločenstva, vyňali pripravenú horčicu zo zoznamu výrobkov, ktoré uvedeným opatreniam podliehali. Podľa žalobcov, keďže pozastavenie tarifných koncesií nemohlo presiahnuť 116,8 miliónov USD ročne, Spojené štáty by boli povinné vyňať určité výrobky zo zoznamu vrátane, možno, pripravenej horčice. Zatiaľ čo žalobcovia uznávajú, že uvedeným bodom sa správa o preskúmaní zaoberala, napriek tomu tvrdia, že napadnuté rozhodnutie na neho nijako neodkazuje, čo predstavuje podľa ich názoru neuvedenie dôvodov. Po tretie žalobcovia kritizujú Komisiu za to, že v napadnutom rozhodnutí neodpovedala na argument vznesený v sťažnosti, že Spoločenstvo malo práve taký záujem na začatí konania v tomto prípade ako na začatí diskusií so Spojenými štátmi v súlade s článkom 306 United States Trade Act 1974. Po štvrté a na záver, žalobcovia kritizujú Komisiu za to, že v napadnutom rozhodnutí neodpovedala na argument, ktorým sa napriek tomu správa o preskúmaní zaoberala, že zistenie porušenia Spojenými štátmi pred WTO by im umožnilo požadovať vrátenie cla, ktoré bolo neprávom uvalené.

138 Komisia vo veci všetkých horeuvedených sťažností odkazuje na svoje argumenty uvedené vo vzťahu k prvej časti tohto žalobného dôvodu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

139 Ako je zmienené v bode 129 vyššie, odôvodnenie v rozhodnutí sa nemusí nevyhnutne zaoberať všetkými relevantnými skutočnosťami a ustanoveniami práva,

ak sú dotknuté osoby schopné zistiť dôvody opatrenia, aby im to umožnilo brániť ich práva a aby to umožnilo príslušnému súdu Spoločenstva vykonávať jeho preskúmavaciu právomoc, majúc na zreteli najmä právne a skutkové pozadie uvedeného rozhodnutia.

140 Čo sa týka prvého argumentu žalobcov, že napadnuté rozhodnutie neumožňovalo dotknutým účastníkom, ktorí zasahovali počas preskúmavacieho konania, zistiť dôvody, na ktorých je napadnuté rozhodnutie postavené, Súd prvého stupňa je názoru, že musí byť zamietnutý.

141 Je pravdou, že Komisia iba odkazovala na pripravenú horčicu pri prijímaní napadnutého rozhodnutia.

142 Napriek tomu, za všetkých okolností napadnutého rozhodnutia, uvedený bod nebránil všetkým žalobcom zistiť dôvody, na ktorých Komisia založila rozhodnutie ukončiť preskúmavacie konanie, na ktorom sa zúčastňovali všetci dotknutí účastníci. Zo správy o preskúmaní, ktorá bola zaslaná žalobcom pred prijatím napadnutého rozhodnutia, je jasné, že zistenia v správe sa vzťahovali na ich výrobky prinajmenšom tak, ako sa vzťahovali na výrobky sťažovateľa. Okrem toho, preskúmanie zvýraznilo skutočnosť, že výrobky dotknutých strán nepodliehali žiadnej súťaži rovnakých výrobkov zo Spojeného kráľovstva na trhu Spojených štátov, pretože tam uvedené výrobky neboli vyvážané, a v dôsledku toho, že prekážka v obchode, ktorá bola predmetom sťažnosti, im nespôsobila žiadne nepriaznivé obchodné účinky podľa nariadenia č. 3286/94.

143 Napokon, ak by Komisia mala na to, aby vyhovela zásade správneho úradného postupu, poskytnúť jasnejšiu informáciu o postavení iných organizácií, ako je sťažovateľ, ktoré sa zúčastnili preskúmavacieho konania, nedostatok akéhokoľvek odkazu na výrobky uvedených organizácií v odôvodnení napadnutého rozhodnutia však nebráni výkonu preskúmavacej právomoci Súdu prvého stupňa, keď sú zohľadňované okolnosti, za ktorých bolo uvedené rozhodnutie prijaté.

144 Čo sa týka druhého argumentu a posledných troch výhrad, na ktoré odkazuje bod 137 vyššie, žalobcovia uznávajú, že správa o preskúmaní analyzovala a zamietla všetky výhrady, o ktoré sa opierajú. Čo sa týka uvedenia dôvodov, Súd prvého stupňa sa domnieva, že Komisia sa nemusela vyjadriť v odôvodnení rozhodnutia k všetkým skutkovým a právnym záležitostiam vzneseným žalobcami, tak isto ako ani nemusela zaznamenať všetky technické voľby uskutočnené Komisiou, pokiaľ sú v napadnutom rozhodnutí jasne zaznamenané podstatné prvky prístupu orgánu. To, že napadnuté rozhodnutie neodkazuje na tri posledné výhrady, o ktoré sa opierajú žalobcovia, by preto mohlo byť chápané za okolností tohto prípadu ako potvrdenie stanoviska uvedeného v správe o preskúmaní, ktorá bola zaslaná žalobcom pred prijatím napadnutého rozhodnutia, a na ktorú napadnuté rozhodnutie výslovne odkazovalo. Navyše, neprítomnosť akéhokoľvek odkazu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia na hypotetické body, ktoré boli podkladom troch výhrad vznesených žalobcami, nebráni preskúmaniu zákonnosti napadnutého rozhodnutia. Uvedené tri výhrady preto musia byť zamietnuté.

145 Pokiaľ ide o výhradu udávajúcu neprítomnosť odôvodnenia v napadnutom rozhodnutí vo vzťahu k systémovému záujmu, že Spoločenstvo má chrániť jednotu spoločnej obchodnej politiky, túto výhradu treba tiež odmietnuť. Zo správy o preskúmaní je jasné, ako to bolo poznamenané vo vzťahu k štvrtému žalobnému dôvodu vyššie, že zatiaľ čo jednota spoločnej obchodnej politiky bola vskutku považovaná za všeobecný a dlhotrvajúci záujem Spoločenstva, opatrenie Spoločenstva nebolo v tomto prípade považované na uvedenom základe za nevyhnutné, najmä vo svetle neprítomnosti jednej z predbežných zákonných podmienok na uplatnenie nariadenia č. 3286/94. Preto za okolností tohto prípadu žalobcovia mohli zistiť, prečo nebolo Spoločenstvo v tomto prípade naklonené prijatiu opatrenia, a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, hoci strohé, tiež spĺňa požiadavku, aby bol Súd prvého stupňa schopný vykonávať svoju preskúmavaciu právomoc.

146 Za týchto okolností musí byť druhá časť tohto žalobného dôvodu zamietnutá, rovnako ako treba zamietnuť piaty žalobný dôvod v celosti.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na zjavnej chybe v posúdení skutkových okolností a porušenia článku 2 ods. 4 a článku 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94

147 Tento žalobný dôvod sa delí na dve časti. Prvá časť je založená na zjavnej chybe v posúdení na strane Komisie vo vzťahu k možnosti vyňatia výrobkov žalobcov zo zoznamu tovarov podliehajúcich colnej prirážke Spojených štátov. Druhá časť je založená na zjavnej chybe v posúdení vo vzťahu k vráteniu colnej prirážky, ktorá bola neprávom zaplatená.

O prvej časti šiesteho žalobného dôvodu založenej na zjavnej chybe v posúdení na strane Komisie vo vzťahu k možnosti vyňatia výrobkov žalobcov zo zoznamu tovarov podliehajúcich colnej prirážke Spojených štátov

— Tvrdenia účastníkov konania

148 Žalobcovia uvádzajú, že ak by Súd prvého stupňa zamietol ich druhú výhradu vznesenú v druhej časti piateho žalobného dôvodu, udávajúcu neuvedenie dôvodov, bolo by v každom prípade vhodné vysloviť, že v jej správe o preskúmaní sa Komisia dopustila zjavnej chyby v posúdení skutkových okolností a konala v rozpore s článkom 2 ods. 4 a článkom 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94.

149 Podľa žalobcov je jasné, že keby bolo bývalo Spojené kráľovstvo zahrnuté do zoznamu štátov podliehajúcich pozastaveniu tarifných koncesií Spojenými štátmi, „menej významné" výrobky z iných členských štátov, také ako sú výrobky žalobcov, by mohli byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti opatrení Spojených štátov z dôvodu maximálneho obmedzenia týkajúceho sa tarifných koncesií, ktoré mohli byť pozastavené, stanoveného rozhodcovským nálezom tribunálov WTO. Relevancia

takého prístupu bola navyše uznaná Komisiou v jej oznámení o začatí preskúmavacieho konania. Komisia mala preto viac zvážiť možnosť, že výrobky žalobcov by mohli byť vylúčené zo zoznamu zostaveného orgánmi Spojených štátov. Žalobcovia tvrdia, že neistota týkajúca sa úspechu konania o urovnanie sporov by nemala brániť prijatiu opatrenia Spoločenstvom, keď tak bolo možné urobiť. Takou bola podľa nich situácia v tomto prípade.

150 Zatiaľ čo Komisia zastáva názor, že už na uvedený žalobný dôvod odpovedala vo svojich pripomienkach týkajúcich sa predchádzajúcich žalobných dôvodov, napriek tomu tvrdí, že napadnuté rozhodnutie v žiadnom okamihu neprekračuje hranice výkonu jej oprávnenia voľnej úvahy, ako sú stanovené judikatúrou, v prípade výberu metód potrebných na uskutočňovanie spoločnej obchodnej politiky a preskúmanie zložitých ekonomických situácií.

151 V tomto prípade je Komisia názoru, že vo svojom hodnotení skutkových okolností, ako je opísané v správe o preskúmaní, neexistovala žiadna zjavná chyba, tak čo sa týka absencie nepriaznivých obchodných účinkov alebo čo sa týka absencie záujmu Spoločenstva na vedení konania. Uvedené sa vzťahuje najmä na špekulácie žalobcov týkajúce sa vyňatia pripravenej horčice zo zoznamu opatrení Spojených štátov.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

152 Treba predovšetkým poukázať na to, že usúdiac, že neexistovala žiadna príčinná súvislosť medzi prekážkou v obchode, ktorá bola predmetom sťažnosti FICF, a nepriaznivými obchodnými účinkami, Komisia v správe o preskúmaní posudzovala argument vznesený v sťažnosti, že keby bolo Spoločenstvo úspešné pred tribunálmi WTO, pozastavenie tarifných koncesií zo strany Spojených štátov by muselo byť

rozšírené na Spojené kráľovstvo, čím by sa nevyhnutne spôsobilo to, že by Spojené štáty zmenili zoznam relevantných výrobkov, pretože by inak celková suma pozastavenia prekročila sumu povolenú zo strany WTO (116,8 miliónov USD). Podľa žalobcov pripravená horčica a iné výrobky pokryté preskúmavacím konaním preto mohli byť vyňaté zo zoznamu výrobkov predloženého orgánmi Spojených štátov ORD.

153 Ďalej treba poznamenať, že Komisia dala v správe o preskúmaní na uvedený argument nasledujúcu odpoveď (bod 2.5, s. 32):

„Predovšetkým však výsledok veci prednesenej tribunálom WTO by zďaleka nebol istý z dôvodu nedostatku precedensov vzťahujúcich sa na predmetnú otázku. Navyše, zloženie zoznamu výrobkov, na ktoré sa uplatňuje colná prirážka 100 %, je záležitosťou orgánov Spojených štátov. Neexistuje záruka (mohlo by to byť dokonca považované za krajne nepravdepodobné), že by orgány Spojených štátov vyňali výrobky sťažovateľa zo zoznamu. Okrem toho, rozšírenie opatrenia na Roquefort, foie gras alebo šalotky zo Spojeného kráľovstva by nemalo žiaden účinok na *status quo*, pretože tieto výrobky nie sú Spojeným kráľovstvom vyvážané.“ [*neoficiálny preklad*]

154 Súd prvého stupňa usudzuje, že analýza uvedená v správe o preskúmaní ako odpoveď na argument vznesený sťažovateľom a dotknutými účastníkmi nie je postihnutá zjavnou chybou v posúdení.

155 Predovšetkým, ako bolo zdôraznené v správe o preskúmaní a ako Komisia uviedla na pojednávaní, ak by aj Komisia úspešne začala konanie pred tribunálmi WTO, akákoľvek z toho vyplývajúca zmena zoznamu výrobkov podliehajúcich pozastaveniu tarifných koncesií zo strany Spojených štátov by bola vecou orgánov Spojených štátov. V tomto ohľade treba poznamenať, že v rozhodcovskom náleze z 12. júla

1999 (WT/DS26/ARB), na ktorý odkazuje bod 17 vyššie, potvrdenom zo strany ORD, rozhodcovia jasne uviedli, že z dôvodu článku 22 Dohody, nemali žiadnu právomoc určiť konečný zoznam výrobkov, na ktoré sa mohlo vzťahovať pozastavenie tarifných koncesií. Žalobcovia ani netvrdili, ani, čo je zásadnejšie, nepreukázali, že Spoločenstvo mohlo mať oprávnenie takej povahy.

156 Súd prvého stupňa ďalej konštatuje, že zahrnutie výrobkov zo Spojeného kráľovstva do zoznamu Spojených štátov v žiadnom prípade neznamená, že výrobky žalobcov by boli vyňaté z uvedeného zoznamu. Je rovnako možné a rozumné predstaviť si, že iné výrobky alebo podkategórie výrobkov colného sadzobníka by mohli byť vyňaté zo zoznamu, zatiaľ čo by sa vyhovelo maximálnej sume vo výške 116,8 miliónov USD schválenej zo strany ORD.

157 Napokon, žalobcovia neposkytujú žiaden dôkaz na podporu zjavnej chyby v posúdení, ale jednoducho kritizujú Komisiu za to, že nepredvídala, že by mohlo byť možné, že ich výrobky by boli vyňaté. Nehľadiac na skutočnosť, že uvedené tvrdenie nie je správne, pretože správa o preskúmaní odpovedala na námietku vznesenú v sťažnosti FICF, zatiaľ čo ju v ten istý okamih zamietla, analýza uskutočnená v správe o preskúmaní nemôže v žiadnom prípade predstavovať zjavnú chybu v posúdení na strane Komisie, majúc na zreteli hypotetickú povahu situácie predvídanej žalobcami.

158 Prvú časť tohto žalobného dôvodu je preto treba zamietnuť.

O druhej časti šiesteho žalobného dôvodu založenej na zjavnej chybe v posúdení vo vzťahu k vráteniu neprávom zaplatenej colnej prirážky

— Tvrdenia účastníkov konania

159 Čo sa týka možnosti požadovať vrátenie cla zaplateného orgánom Spojených štátov až do dňa možného zistenia porušenia práva Spojenými štátmi zo strany WTO,

žalobcovia predovšetkým vyjadrujú údiv na tým, že odmietnutím uvedeného argumentu, ktorý bol vznesený v sťažnosti na základe toho, že právny poriadok Spojených štátov nepriznáva dohodám WTO priamy účinok, a teda vylúčil žaloby podané konkrétnymi osobami na základe uvedených dohôd, vyjadrila Komisia názor týkajúci sa výkladu cudzieho právneho poriadku, čím prekročila svoje právomoci. Ďalej žalobcovia tvrdia, že právny poriadok Spojených štátov nebráni konkrétnym osobám vo vznesení nárokov v správnom konaní na vrátenie cla, ktoré bolo neprávom uvalené. Žalobcovia sa v tomto ohľade opierajú o správu poroty z 15. júla 2002 týkajúcu sa článku 129 ods. C bod 1 zákona Spojených štátov o dohodách z uruguajského kola (Uruguay Round Agreements Act), ktorý potvrdzuje, že orgány Spojených štátov môžu prihliadať na odporúčania vydané tribunálmi WTO. Preto sú žalobcovia názoru, na rozdiel od toho, k čomu dospela Komisia vo svojej správe o preskúmaní, že vrátenie cla uvaleného orgánmi Spojených štátov by bolo možné.

160 Komisia v zásade odkazuje na svoje stanovisko uvedené vo vzťahu k prvej časti tohto žalobného dôvodu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

161 Premisa, o ktorú sa táto časť opiera, je založená na predpoklade, že po rozhodnutí, ktoré by mohlo byť vynesené tribunálmi WTO v prospech Spoločenstva, Spojené štáty by rozšírili pozastavenie tarifných koncesií na všetky členské štáty s tým výsledkom, že výrobky žalobcov by boli vyňaté zo zoznamu Spojených štátov, pričom toto vyňatie samo by znamenalo, že by žalobcovia mohli požadovať vrátenie colných prirážok platených až do daného momentu orgánom Spojených štátov.

162 V rozsahu, v ktorom je uvedený predpoklad založený na záležitostiach zamietnutých Súdom prvého stupňa v prvej časti tohto žalobného dôvodu, je bezdôvodný.

163 Okrem toho bez toho, aby bolo nevyhnutné rozhodovať o otázke výkladu právneho poriadku Spojených štátov a postupov prijatých Komisiou, je potrebné uviesť, že správa o preskúmaní tiež zamietla prístup sťažovateľa a dotknutých strán na základe toho, že postup urovnávania sporov WTO je založený na princípe zakotvenom v článku 19 ods. 1 Dohody, že pravidlá GATT z roku 1994 sa budú v budúcnosti dodržiavať. Keďže uvedený prístup nebol žalobcami napadnutý, treba preto vysloviť, že ak by aj došlo k chybe v posúdení týkajúcej sa možnosti požadovať vrátenie neprávom uvalených ciel, uvedená chyba v žiadnom prípade neovplyvnila zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po prvé, chyba nemala nijaký význam pre neprítomnosť akejkoľvek príčinnej súvislosti medzi prekážkou v obchode, ktorá bola predmetom sťažnosti, a nepriaznivými obchodnými účinkami zaznamenanými v napadnutom rozhodnutí; po druhé, neovplyvnila hodnotenie takého záujmu, ktorý Spoločenstvo mohlo mať na začatí konania pred WTO, pretože cieľom takéhoto konania by nebolo, a ani by nemalo byť retroaktívne vrátenie ciel platených orgánom nečlenského štátu podnikmi Spoločenstva, výrobky ktorých podliehajú opatreniu pozastavujúcemu tarifné koncesie zo strany takého štátu.

164 Druhá časť šiesteho žalobného dôvodu preto musí byť zamietnutá, rovnako ako musí byť zamietnutý šiesty žalobný dôvod v celosti.

O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obranu

Tvrdenia účastníkov konania

165 V rámci tohto žalobného dôvodu sa žalobcovia sťažujú, že Komisia im neumožnila uviesť ich stanovisko vo vzťahu k skutkovým a právnym záležitostiam obsiahnutým v správe o preskúmaní pred prijatím napadnutého rozhodnutia.

166 V tomto prípade žalobcovia poznamenávajú, že v rovnaký okamih, ako im Komisia poslala správu o preskúmaní, uviedla, že napadnuté rozhodnutie bude čoskoro prijaté. Podľa žalobcov možno z uvedenej metódy konania vyvodzovať, že napadnuté rozhodnutie bolo v čase zaslania správy o preskúmaní už prijaté a že preto im Komisia nedala žiadnu príležitosť uviesť ich stanovisko vo vzťahu k záležitostiam obsiahnutým v uvedenej správe. To bolo potvrdené Komisiou v jej liste zo 4. júna 2002, adresovanom poradcom žalobcov. Hoci ako žalobcovia uznávajú, žalobca bol informovaný o výsledku preskúmavacieho konania a v nariadení č. 3286/94 neexistuje ustanovenie, ktoré by vyžadovalo poskytnutie informácií iným dotknutým účastníkom po ukončení preskúmavacieho konania, sú napriek toho názoru, že z dôvodu základného princípu práva na spravodlivé vypočutie, ako je zakotvené najmä v prípadoch týkajúcich sa antidumpingu, Komisia im mala umožniť odpovedať na argumenty uvedené v správe o preskúmaní. Skutočnosť, že žalobcovia udržiavali „kontakt" so službami Komisie, uvedený záver neovplyvňuje, pretože žalobcovia tvrdia, že v žiadnom okamihu pred prijatím napadnutého rozhodnutia si nemohli byť vedomí presného právneho a skutkového stanoviska Komisie.

167 Komisia odpovedá, že všetky uvedené argumenty sú irelevantné. Argumentuje, že povinnosti vyplývajúce z článku 8 nariadenia č. 3286/94 boli v tomto prípade v celom rozsahu splnené. Žalobcovia mali príležitosť predložiť svoje pripomienky počas preskúmavacieho konania a skutočnosť, že ako to zmieňujú žalobcovia, neboli schopní použiť „právo na odpoveď" pred prijatím napadnutého rozhodnutia vyplýva z uplatnenia článku 8 nariadenia č. 3286/94.

168 Navyše, s poukázaním na judikatúru, ktorá sa vyvinula v oblasti antidumpingu, Komisia uvádza, že je nevyhnutné, aby mohli postihnuté podniky dať na známosť svoje názory týkajúce sa správnosti a relevantnosti uvádzaných skutočností a okolností a týkajúce sa predložených dôkazov. Uplatňujúc uvedenú judikatúru na tento prípad je Komisia názoru, že rešpektovala právo žalobcov na spravodlivé vypočutie. Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, sťažovateľ by mal

hojnosť času na to, aby dal na vedomie svoje pripomienky medzi dňom, keď mu bola zaslaná správa o preskúmaní, menovite 23. aprílom 2002, a dňom, v ktorý bolo prijaté napadnuté rozhodnutie, menovite 9. júlom 2002.

169 Navyše Komisia uvádza, že žalobcovia nenamietali nezákonnosť článku 8 nariadenia č. 3286/94 na základe toho, že bol porušený základný princíp práva na spravodlivé vypočutie.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

170 Treba predovšetkým poznamenať, že základným princípom práva Spoločenstva je, že treba rešpektovať právo na spravodlivé vypočutie (pozri okrem iného rozsudky Súdneho dvora zo 17.októbra 1989, Dow Benelux/Komisia, 85/87, Zb. s. 3137, bod 25; z 27. júna 1991, Al-Jubail Fertilizer/Rada, C-49/88, Zb. s. I-3187, bod 15, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. decembra 1997, Ajinomoto a NutraSweet/Rada, spojené veci T-159/94 a T-160/94, Zb. s. II-2461, bod 81).

171 Okrem toho, všeobecná schéma nariadenia č. 3286/94 predvída, že preskúmavacie konanie a akékoľvek opatrenie v záujme Spoločenstva, ktoré môže byť prijaté v jeho závere, je smerovaná iba voči nečlenskému štátu, ktorý prijal alebo udržiaval prekážku v obchode. Sťažovateľ podľa nariadenia č. 3286/94 sa preto môže dožadovať rešpektovania práva na spravodlivé vypočutie iba za podmienok uvedených v nariadení, ibaže sú tieto podmienky samotné považované za protirečiace všeobecnému princípu, ktorý majú v úmysle vyjadriť.

172 Treba v tomto ohľade uviesť, že článok 8 ods. 4 písm. a) nariadenia č. 3286/94 uvádza, že „sťažovatelia a dotknutí vývozcovia a dovozcovia, ako aj predstavitelia príslušnej krajiny alebo krajín, majú prístup k všetkým informáciám, ktoré má k dispozícii Komisia, s výnimkou interných dokumentov pre použitie Komisie a administratívy za predpokladu, že sú tieto informácie potrebné pre obranu ich záujmov, že nie sú dôverné v zmysle článku 9, a že sú použité Komisiou pri preskúmavacom konaní" a že „dotknuté osoby predložia písomne Komisii odôvodnenú žiadosť s vyznačením požadovaných informácií". Navyše, článok 8 ods. 4 písm. b) uvádza, že „dotknutí sťažovatelia, vývozcovia, dovozcovia a predstavitelia príslušnej krajiny alebo krajín môžu požiadať, aby boli informovaní o základných skutočnostiach a zámeroch vyplývajúcich z preskúmavacieho konania". Článok 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94 vyžaduje že, keď Komisia uzatvorí svoje preskúmanie, musí podať správu výboru, na ktorý odkazuje článok 7 nariadenia.

173 Z uvedených ustanovení vyplýva, že nariadenie č. 3286/94 poskytuje sťažovateľom a dotknutým vývozcom a dovozcom, tak ako aj zástupcom dotknutej krajiny alebo krajín právo na informácie, ktoré podlieha podmienkam stanoveným v článku 8 ods. 4 písm. a) a b), ktoré musia odrážať okrem iného povinnosť inštitúcií Spoločenstva zachovať dôvernosť obchodných informácií. Uvedené osoby môžu požadovať, aby boli informované o podstatných skutočnostiach a úvahách vyplývajúcich z preskúmavacieho konania.

174 V tejto veci je dohoda v tom, že verzia správy o preskúmaní neobsahujúca dôverné informácie bola zaslaná žalobcom po získaní názoru poradného výboru a pred prijatím napadnutého rozhodnutia. Žalobcovia mohli v uvedenom čase uviesť svoje stanovisko. Žalobcovia však boli názoru, že keďže ich Komisia v rovnakom čase informovala, že napadnuté rozhodnutie bude čoskoro prijaté, Komisia si svoj názor v čase, keď bola správa zaslaná, už utvorila. Preto z toho vyvodili, že akékoľvek

pripomienky, ktoré by mohli urobiť, by nemali na názor Komisie žiaden vplyv. Z toho vyplýva, že žalobcovia v zásade tvrdia, že Komisia im mala zaslať návrh správy o preskúmaní tak, aby im umožnila riadne formulovať svoje pripomienky pred zaslaním návrhu správy o preskúmaní poradenému výboru, alebo prinajmenšom informovať ich z vlastnej iniciatívy o hlavných faktoch a úvahách vyplývajúcich z preskúmavacieho konania.

175 Súd prvého stupňa však konštatuje, že v nariadení č. 3286/94 neexistuje žiadne ustanovenie požadujúce od Komisie zaslanie návrhu správy o preskúmaní osobám, na ktoré odkazuje článok 8 nariadenia č. 3286/94, pred jej predložením poradnému výboru tak, aby bolo uvedeným osobám umožnené informovať Komisiu o akýchkoľvek pripomienkach, ktoré by mohli urobiť, ani informovanie uvedených osôb *ex offo* o hlavných skutočnostiach a úvahách vyplývajúcich z preskúmavacieho konania.

176 Naopak, článok 8 ods. 4 písm. a) a b) nariadenia č. 3286/94 zaväzuje osoby, na ktoré uvedené ustanovenie odkazuje, požiadať o informácie Komisiu. Čo sa týka informácií použitých v preskúmavacom konaní [na ktoré odkazuje pododsek a)], uvedená požiadavka musí byť voči Komisii vznesená písomne a musí byť odôvodnená a musí označovať požadovanú informáciu. Keď sa požiadavka týka hlavných faktov a úvah vyplývajúcich z preskúmavacieho konania [na ktoré odkazuje pododsek b)], nariadenie nepredpisuje žiadnu formu a žiadne osobitné podmienky, ktorým by uvedená žiadosť musela vyhovovať.

177 V tomto prípade žalobcovia nikdy netvrdili, že by Komisii poslali žiadosť o informácie podľa článku 8 ods. 4 nariadenia č. 3286/94 pred prijatím správy o preskúmaní. Okrem toho, ako správne poukázala Komisia, žalobcovia nenamietali nezákonnosť ustanovení článku 8 ods. 4 nariadenia č. 3286/94.

178 Žalobcovia tiež vo svojich písomných podaniach uznali, že boli informovaní o vývoji a postupe preskúmavacieho konania, že mohli ústne uviesť ich postoje k tomu, aký si mysleli, že by mal byť jeho výsledok, a že boli informovaní, pred prijatím správy o preskúmaní, že Komisia bola názoru, že v tomto prípade neexistoval žiaden nepriaznivý obchodný účinok podľa nariadenia č. 3286/94. Žalobcom bola preto daná príležitosť uviesť ich názor týkajúci sa vývoja a postupu preskúmavacieho konania a prinajmenšom týkajúci sa jednej z jeho hlavných súčastí a brániť svoje záujmy. Je pravdou, že žalobcovia vo svojej žalobe tvrdili, že uvedené informácie boli príliš všeobecné na to, aby predstavovali súlad s ich procesnými právami. Dokumenty, ktoré má Súd prvého stupňa, však nepreukazujú, že by žalobcovia požadovali od Komisie pred koncom preskúmavacieho konania poskytnutie uvedených informácií, v prípade potreby písomne, najmä týkajúcich sa podstatných skutočností a úvah, vrátane právnych, vyplývajúcich z preskúmavacieho konania, ako to vyžadoval článok 8 ods. 4 nariadenia č. 3286/94. Bolo to v okamihu, keď Komisia mala povinnosť obozretne odpovedať na žiadosť o informácie, a žalobcovia boli v situácii, keď by mohli riadne uviesť svoje stanovisko týkajúce sa materiálu obsiahnutého v odpovedi Komisie. Keďže žalobcovia nikdy netvrdili, že by predložili takú požiadavku, nemôžu kritizovať Komisiu v tejto žalobe za to, že im neumožnila predniesť svoje poznámky týkajúce sa skutkových a právnych úvah vyplývajúcich z preskúmavacieho konania. Okrem toho skutočnosť, že právo byť informovaný o podstatných skutočnostiach a úvahách vyplývajúcich z preskúmavacieho konania podlieha podmienke, a iba podmienke, že žalobcovia predložia svoju požiadavku Komisii, nie je sama osobe na ujmu obrany ich záujmov, najmä keďže uvedená požiadavka nemusí spĺňať žiadne osobitné formálne náležitosti.

179 Okrem toho zo správy o preskúmaní je jasné, že Komisia posudzovala rozličné argumenty uvedené v sťažnosti a odpovedala na ne. Tiež zvažovala situáciu iných výrobkov, ako je pripravená horčica, ktoré boli údajne ovplyvnené opatreniami Spojených štátov podobným spôsobom, ako odozvu na účasť dotknutých strán

v preskúmavacom konaní, ktoré ako je jasné zo správy o preskúmaní a čo žalobcovia nepopierajú, spolupracovali v rámci uvedeného konania.

180 Zo všetkých týchto dôvodov musí byť siedmy žalobný dôvod zamietnutý.

O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94 a porušení povinnosti Komisiou konať s náležitou starostlivosťou

181 Tento žalobný dôvod má dve časti. Prvá udáva nerešpektovanie časového harmonogramu stanoveného v článku 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94. Druhá udáva porušenie povinnosti Komisiou konať obozretne v období medzi koncom fázy konzultácie s výborom, na ktorý odkazuje článok 7 nariadenia č. 3286/94, a prijatím napadnutého rozhodnutia.

O prvej časti ôsmeho žalobného dôvodu založenej na nerešpektovaní časového harmonogramu stanoveného článkom 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94

— Tvrdenia účastníkov konania

182 Žalobcovia poznamenávajú, že podľa článku 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94 má Komisia za normálnych okolností predložiť správu o preskúmaní, na ktorú odkazuje článok 7 nariadenia, do piatich mesiacov od oznámenia o začatí konania, ibaže

zložitosť preskúmania je taká, že Komisia obdobie predĺži na sedem mesiacov. Podľa žalobcov obdobie siedmych mesiacov nemôže byť predĺžené a ustanovenie je tam na to, aby zabezpečilo poskytnutie rýchlej odpovede sťažovateľom, čo sa týka výsledku žiadosti Komisii. V rozsahu, aký je v tomto prípade, bola Komisia v skutočnosti názoru, že zložitosť preskúmania vyžadovala predĺženie obdobia na sedem mesiacov a výbor dostal správu o preskúmaní až 27. marca 2002, alebo sedem mesiacov a dvadsať sedem dní po začatí konania, žalobcovia sú názoru, že Komisia konala v rozpore s článkom 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94.

183 Komisia je názoru, že obdobie vyhradené na ukončenie konania nie je neprimerané, majúc na zreteli zložitosť predmetu napadnutého rozhodnutia a jej záujem posúdiť všetky argumenty rozličných osôb vstupujúcich do konania pred ukončením konania. Komisia tiež uvádza, že predmetné konanie viedla v duchu dobrej viery a informovala všetkých dotknutých účastníkov.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

184 Ako predbežnú poznámku treba uviesť, že článok 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94 uvádza:

„Ak Komisia ukončí preskúmanie, informuje o ňom výbor. Zvyčajne by mala byť správa predložená do piatich mesiacov od oznámenia o začatí konania, pokiaľ nie je komplikovanosť prešetrovania taká, že Komisia predĺži obdobie na sedem mesiacov."

185 V tomto prípade žalobcovia neoponujú tomu, že preskúmanie vedené Komisiou bolo komplikované a vyžadovalo predĺženie obdobia na sedem mesiacov. Tiež je zhoda v tom, že správa o preskúmaní bola zaslaná výboru, na ktorý odkazuje článok 7 nariadenia č. 3286/94, sedem mesiacov a dvadsať sedem dní po začatí preskúmavacieho konania. Časový harmonogram siedmych mesiacov stanovený v článku 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94 bol teda prekročený.

186 Je však treba určiť, či také porušenie časového harmonogramu stanoveného v článku 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94 môže vyústiť v to, že by napadnuté rozhodnutie malo byť zrušené.

187 Zatiaľ čo nedodržanie záväzného obdobia vyústi do neplatnosti každého aktu prijatého po uplynutí lehoty, zmeškanie lehoty, ktorá je čisto indikatívna, v princípe neznamená, že akt prijatý po jej uplynutí treba zrušiť (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 2. mája 1995, NTN Corporation a Koyo Seiko/Rada, spojené veci T-163/94 a T-165/94, Zb. s. II-1381, bod 119 a tam citovanú judikatúru).

188 Ďalej, čo sa týka povahy lehoty, na ktorú odkazuje článok 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94, treba vysloviť, že použitie podmieňovacieho spôsobu a príslovky „zvyčajne" v druhej vete uvedeného ustanovenia podporuje názor, že lehota piatich mesiacov určená na predloženie správy o preskúmaní je svojou povahou indikatívna (pozri analogicky NTN Corporation a Koyo Seiko/Rada, už citovaný, bod 119).

189 Súd prvého stupňa je názoru, že skutočnosť, že Komisia je názoru, že zložitosť preskúmania vyžadovala predĺženie lehoty na predloženie správy o preskúmaní na sedem mesiacov, nemá žiaden vplyv na povahu lehoty. Lehota siedmych mesiacov, na ktorú odkazuje článok 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94, iba predstavuje v prípade „komplexného" preskúmania predĺženie úvodnej lehoty piatich mesiacov stanovenej na preskúmanie, ktoré je „jednoduché alebo bežné". Záver druhej vety článku 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94 uvádza, že je to otázkou „predĺž[enia] obdobi[a] na sedem mesiacov". Uvedené znenie je tiež použité v iných jazykových verziách nariadenia č. 3286/94. Z toho vyplýva, že v rozsahu, v akom je lehota na zaslanie správy o preskúmaní svojou povahou čisto indikatívna v prípade preskúmania, ktoré je „jednoduché alebo bežné", stanovisko by sa nemalo líšiť v prípade preskúmania, ktoré je „komplexné", pretože jediné, o čo ide, je predĺženie úvodnej lehoty.

190 Po poukázaní na uvedený bod je Súd prvého stupňa názoru, že Komisia by nemala odkladať predloženie správy o preskúmaní za primeranú lehotu (pozri analogicky rozsudok NTN Corporation a Koyo Seiko/Rada, už citovaný), pretože taký odklad môže prispieť k oneskoreniu prijatia rozhodnutia o ukončení preskúmavacieho konania.

191 V tomto prípade však skutočnosť, že indikatívna lehota siedmych mesiacov stanovená v článku 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94 bola prekročená o dvadsaťsedem dní nepredstavuje nedodržanie primeraného časového rámca.

192 Prvú časť ôsmeho žalobného dôvodu preto treba zamietnuť.

O druhej časti ôsmeho žalobného dôvodu založenej na tom, že Komisia nekonala s náležitou starostlivosťou, čo sa týka obdobia medzi koncom obdobia konzultácií s výborom, na ktorý odkazuje článok 7 nariadenia č. 3286/94, a prijatím napadnutého rozhodnutia

— Tvrdenia účastníkov konania

193 Žalobcovia uvádzajú, že Komisia porušila svoju povinnosť vynaložiť riadnu starostlivosť, ktorá od nej vyžadovala rýchlejšie prijatie napadnutého rozhodnutia, ako k tomu v skutočnosti došlo, po konzultáciách s výborom, na ktorý odkazuje článok 7 nariadenia č. 3286/94. Podľa žalobcov, napadnuté rozhodnutie bolo prijaté iba tri mesiace po konci obdobia konzultácií. Majúc na zreteli dôležitosť postupu zakotveného v nariadení č. 3286/94 pre dotknuté podniky a majúc na zreteli už veľmi dlhé obdobie, ktoré uplynulo medzi oznámením o začatí preskúmavacieho konania a predložením správy o preskúmaní výboru, žalobcovia sú názoru, že Komisia si nesplnila svoju povinnosti obozretnosti.

194 Komisia odpovedá, že konala so všetkou možnou obozretnosťou v prípade, ktorý mal dôležité následky.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

195 Na základe článku 7 ods. 4 nariadenia č. 3286/94 má poradný výbor lehotu ôsmych pracovných dní, počas ktorých má odpovedať na správu o preskúmaní predloženú Komisiou podľa článku 8 ods. 8 nariadenia.

196 Článok 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 uvádza, že rozhodnutie Komisie ukončujúce preskúmavacie konanie musí byť prijaté v súlade s postupom stanoveným v článku 14 nariadenia. Článok 14 ods. 2 uvádza, že „zástupca Komisie predloží výboru návrh rozhodnutia, ktoré má byť prijaté," a že „výbor prediskutuje záležitosť v časovom období pevne stanovenom predsedom v závislosti od naliehavosti záležitosti". Článok 14 ods. 3 nariadenia č. 3286/94 uvádza, že „Komisia prijme rozhodnutie, ktoré oznámi členským štátom, a ktoré sa bude uplatňovať po časovom období 10 dní, ak počas tohto obdobia žiadny členský štát nepredloží záležitosť Rade".

197 Z toho vyplýva, že nariadenie č. 3286/94 nešpecifikuje žiadnu lehotu na predloženie návrhu rozhodnutia poradnému výboru Komisiou po období konzultácií o správe o preskúmaní, ani nešpecifikuje lehotu, ktorá má uplynúť medzi momentom, keď poradný výbor posudzoval návrh rozhodnutia, a časom, keď Komisia dospeje k rozhodnutiu. Preto nariadenie nepredpisuje žiadnu lehotu, počas ktorej musí nasledovať po konzultácii s výborom, na ktorý odkazuje článok 7 nariadenia č. 3286/94, rozhodnutie o ukončení preskúmavacieho konania tak, ako je to v tomto prípade v napadnutom rozhodnutí.

198 Súd prvého stupňa usudzuje, že mlčanie nariadenia č. 3286/94 v tejto veci možno vykladať tak, že odráža želanie zákonodarcu Spoločenstva poskytnúť Komisii určité oprávnenie voľnej úvahy v prípade dňa, v ktorý má byť prijaté rozhodnutie o ukončení preskúmavacieho konania, majúc na zreteli všetky okolnosti každého prípadu, najmä akékoľvek kroky, v prípade ktorých Komisia uvažuje, že by mohli byť prijaté proti orgánom predmetného tretieho štátu pred ukončením preskúmavacieho konania.

199 Uznanie takého oprávnenia voľnej úvahy však neznamená, že Komisia môže odkladať prijatie rozhodnutia uskutočneného podľa článku 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 na neskôr, nad primeranú lehotu, ktorú treba zhodnotiť s ohľadom na konkrétne okolnosti každého prípadu. Cieľom takého obmedzenia je zabezpečiť, ako

tvrdili žalobcovia, súlad s povinnosťou starostlivosti a zásadou správneho úradného postupu, ktoré sú pre Komisiu záväzné.

200 V tomto prípade bolo obdobie dvoch mesiacov a dvadsiatich štyroch dní medzi koncom obdobia konzultácií s výborom, 15. apríla 2002, a prijatím napadnutého rozhodnutia 9. júla 2002. Také obdobie nie je neprimerané, majúc na zreteli najmä povinnosť uloženú Komisii podniknúť interné konzultácie s rôznymi rezortmi o návrhu rozhodnutia, povinnosť uloženú článkom 14 nariadenia č. 3286/94 konzultovať s členskými štátmi v prípade rozhodnutia a povinnosť poskytnúť dostatočný čas na preklad rozhodnutia do všetkých úradných jazykov Spoločenstva.

201 Z toho vyplýva, že druhá časť tohto žalobného dôvodu musí byť zamietnutá, rovnako ako musí byť zamietnutý ôsmy žalobný dôvod v celosti.

202 Za týchto okolností treba žalobu v celosti zamietnuť.

O trovách

203 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať žalobcov na náhradu trov konania a žalobcovia nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (prvá rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1) Žaloba sa zamieta.

2) Žalobcovia sú povinní nahradiť trovy konania.

B. Vesterdorf P. Mengozzi M. E. Martins Ribeiro

F. Dehousse I. Labucka

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 14. decembra 2004.

Tajomník Predseda

H. Jung B. Vesterdorf

Obsah

Právny rámec ..... II - 4335

Okolnosti predchádzajúce sporu ..... II - 4342

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 4347

O prípustnosti ..... II - 4349

O veci samej ..... II - 4350

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 ..... II - 4350

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 4350

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 4352

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 4 nariadenia č. 3286/94 ..... II - 4356

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 4356

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 4358

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 10 ods. 5 nariadenia č. 3286/94 ..... II - 4361

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 4361

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 4362

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 ..... II - 4364

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 4364

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 4366

— Úvodné poznámky ..... II - 4366

— Zhodnotenie záujmov Spoločenstva, keď je oznámenie o začatí preskúmavacieho konania uverejnené ..... II - 4368

— Zlúčenie záujmov Spoločenstva so záujmami sťažovateľa alebo zredukovanie záujmov Spoločenstva na individuálne záujmy sťažovateľa a nevzatie do úvahy záujmov iných dotknutých strán ..... II - 4369

O piatom žalobnom dôvode založenom na neuvedení dôvodov v napadnutom rozhodnutí ..... II - 4376

O prvej časti piateho žalobného dôvodu založenej na neuvedení dôvodov, čo sa týka analýzy prekážky v obchode ..... II - 4376

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 4376

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 4377

O druhej časti piateho žalobného dôvodu založenej na neuvedení dôvodov, pokiaľ ide o záujmy Spoločenstva na prijatí opatrenia ..... II - 4379

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 4379

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 4380

O šiestom žalobnom dôvode založenom na zjavnej chybe v posúdení skutkových okolností a porušenia článku 2 ods. 4 a článku 11 ods. 1 nariadenia č. 3286/94 ..... II - 4383

O prvej časti šiesteho žalobného dôvodu založenej na zjavnej chybe v posúdení na strane Komisie vo vzťahu k možnosti vyňatia výrobkov žalobcov zo zoznamu tovarov podliehajúcich colnej prirážke Spojených štátov ..... II - 4383

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 4383

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 4384

O druhej časti šiesteho žalobného dôvodu založenej na zjavnej chybe v posúdení vo vzťahu k vráteniu neprávom zaplatenej colnej prirážky ..... II - 4386

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 4386

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 4387

O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obranu ..... II - 4388

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 4388

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 4390

O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94 a porušení povinnosti Komisiou konať s náležitou starostlivosťou ..... II - 4394

O prvej časti ôsmeho žalobného dôvodu založenej na nerešpektovaní časového harmonogramu stanoveného článkom 8 ods. 8 nariadenia č. 3286/94 ..... II - 4394

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 4394

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 4395

O druhej časti ôsmeho žalobného dôvodu založenej na tom, že Komisia nekonala s náležitou starostlivosťou, čo sa týka obdobia medzi koncom obdobia konzultácií s výborom, na ktorý odkazuje článok 7 nariadenia č. 3286/94, a prijatím napadnutého rozhodnutia ..... II - 4398

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 4398

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 4398

O trovách ..... II - 4400